

Új kiadás – Ezékiel próféta könyve

Az 1975-ben megjelent és 1990-ben revideált protestáns új fordítású Biblia legújabb revíziójának próbakiadását tartja kezében a Tisztelt Olvasó. A Magyar Bibliatársulat 2006-ban kezdett hozzá a revízió előkészítéséhez, az észrevételek gyűjtéséhez. Munkánk most jutott el arra a pontra, hogy az egyházi bibliaolvasó közvélemény elé tárhatjuk a Szöveggondozó Bizottság revíziós munkájának gyümölcseit, köztük Ezékiel próféta könyvét.

A bibliai szöveg gondozása során a következő revíziós alapelvekhez igyekeztünk tartani magukat: 1. Figyelembe vettük és értékeltük az 1990 és 2008 között beérkezett észrevételeket és javaslatokat. 2. Meg kívántuk őrizni az új fordítású Biblia alapvető szövegkritikai és fordítási döntéseit (a formális és a dinamikus ekvivalencia kiegyensúlyozott alkalmazása), a bibliai szöveg tagolását és az emelkedett, mai beszélt köznyelvi szintet. Ezekben a területeken csak akkor változtattunk az új fordítás szövegén, ha azt a mai írásértelmezési és fordításelméleti konszenzus megkövetelte. 3. Javítottuk a felismert nyomdahibákat, fordítási tévedéseket és archaikus (a mai beszélt nyelvben már nem használatos) kifejezéseket. 4. Igyekeztünk javítani a fordítás egységességén, következetességén. 5. Törekedtünk a „jó magyarságú” nyelvi megoldásokra, valamint arra, hogy az új bibliai szöveg felolvasva („szószéki használat”) is jól hangozzék. Legfőképpen pedig azt reméljük, hogy a revíziós munka eredményeként Isten igéje még inkább érthetően és tisztábban szólalhat meg magyar nyelven.

A most kézben tartott szöveget a Magyar Bibliatársulat tagegyházainak hivatalos honlapjain, pdf formátumban jelentetjük meg.

Köszönjük az eddig kapott észrevételeket, és arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy a revideált szöveggel kapcsolatos véleményével bátran keressen meg bennünket az info@bibliatarsulat.hu e-mail címen vagy levélben a 1113 Budapest, Bocskai út 35. postacímen.

Magyar Bibliatársulat

EZÉKIEL PRÓFÉTA KÖNYVE

Ezékiel látomása

1¹A harmincadik évben, a negyedik hónap ötödikén, amikor a fogságban élő nép között voltam a Kebár-folyó mellett, megnyílt az ég, és isteni látomásokat láttam. ²A hónap ötödikén, Jójákín király fogságba vitelének ötödik évében, ³szólt az ÚR igéje Ezékiel paphoz, Búzi fiához, a káldeusok országában, a Kebár-folyó mellett, és megragadta őt ott az ÚR.

⁴Láttam, hogy forgószelel jött észak felől, nagy felhővel és egymást érő villámlással, körülötte fényözönnel. A közepéből, a villámok közül mintha ezüstös csillogás tündöklött volna. ⁵Négy élőlény alakja volt ott. Ilyennek látszottak: emberhez hasonló alakjuk volt, ⁶de mindegyiknek négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt. ⁷Lábaik egyenes lábak voltak, de lábfejük olyan volt, mint a borjúláb. Ragyogóak voltak, mint a fénylő réz. ⁸Szárnyuk alatt négyfelől emberi kezek voltak. Mind a négynek több arca és szárnya volt. ⁹Szárnyaik összeértek, egyiké a másikéhoz. Nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, mindegyik előre nézve tudott menni.

¹⁰Ilyen volt az arcuk: volt emberarcuk, de volt oroszlánarca is mind a négynek jobbról, bikaarca is volt mind a négynek balról, és volt sasarca is mind a négynek. ¹¹Ilyen volt az arcuk. Felső szárnyaik ki voltak terjesztve, ez a két szárny összeért, egyiké a másikéval, kettő pedig eltakarta a testüket. ¹²Mindegyik előre nézve tudott menni. Ahova a lélek akart menni, oda mentek, nem kellett megfordulniuk, amikor jártak.

¹³Ilyenek voltak az élőlények: külsejük olyan volt, mint az izzó parázs, és az élőlények között mintha égő fáklyák lobogtak volna. Tűz ragyogott, és a tűzből villámok cikáztak. ¹⁴Az élőlények úgy suhantak ide-oda, akár a villám.

¹⁵Amint néztem az élőlényeket, megpillantottam egy-egy kereket a földön az élőlények mellett, mind a négy előtt. ¹⁶A kerekék úgy voltak elkészítve, hogy ragyogó drágaköveknek látszottak, és mind a négy egyforma volt. Úgy készültek, hogy mindegyik kerék közepében egy másik kerék látszott. ¹⁷Amikor jártak, négy irányban tudtak menni; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. ¹⁸A kerekék abroncsai magasak és félelmetesek voltak, és mind a négy abroncs körös-körül tele volt szemekkel. ¹⁹Amikor az élőlények jártak, a kerekék is jártak mellettük, és amikor az élőlények fölemelkedtek a földről, a kerekék is fölemelkedtek. ²⁰Ahova a lélek akart menni, oda mentek: oda, ahova a lélek akarta. És a kerekék is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította a kerekeket. ²¹Ha azok jártak, ezek is jártak, ha azok megálltak, ezek is megálltak; és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkedtek a kerekék is, mert az élőlények lelke irányította a kerekeket.

²²Az élőlények feje fölött mintha boltozat lett volna, amely félelmetesen csillogott, akár a jég, és ki volt feszítve a fejük fölött. ²³A boltozat alatt ki voltak terjesztve szárnyaik, egyiké a másiké felé. Mindegyiknek volt másik két szárnya is: ezekkel eltakarták a testüket elöl is, hátul is. ²⁴Amikor jártak, olyannak hallottam szárnyaik zúgását, amilyen a nagy vizek zúgása, mint a Mindenható hangja. Hangjuk zúgása olyan volt, mint egy tábor morajlása. Amikor megálltak, leeresztették szárnyaikat. ²⁵És egy hang hallatszott a fejük fölött levő boltozatról, amikor megálltak, és leeresztették szárnyaikat. ²⁶A fejük fölött levő boltozaton fölül egy zafírfényű trónus alakja látszott, a trónus alakja fölött pedig emberhez hasonló alak látszott. ²⁷Ezüstösen csillogónak láttam: derekától fölfelé úgy látszott, mintha tűz fogná körül, derekától lefelé pedig úgy láttam, mintha fényözön venné körül. ²⁸A körülötte levő fényözön olyannak látszott, mint a szivárvány, amely a felhőkön szokott lenni esős napon. Ilyen volt az ÚR dicsőségének a látványa. Amikor megláttam, arca borultam, és hallottam, hogy valaki megszólal.

Ezékiel prófétai küldetése

2¹Ezt mondta nekem: Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled! ²Miközben beszélt, lélek áradt belém, talpra állított, én pedig hallottam, hogy beszél hozzám.

³Ezt mondta nekem: Emberfia, elküldelek téged Izráel fiaihoz, a lázadó néphez, amely fellázadt ellenem. Hűtlenek voltak hozzám ők is, őseik is egészen a mai napig. ⁴A makacs és konok szívű fiakhoz küldelek. Mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... ⁵Akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele – hiszen engedetlen nép ez –, majd megtudják, hogy próféta volt közöttük.

⁶Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez. ⁷Hirdesd nekik az én ígéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele; hiszen engedetlen nép ez!

⁸Te pedig, emberfia, hallgasd meg, amit mondok neked! Ne légy engedetlen, mint ez az engedetlen nép! Nyisd ki a szád, és edd meg, amit adok neked! ⁹Láttam, hogy egy kéz nyúlt felém, és egy irattekerics volt benne. ¹⁰Kiterítette előttem, és az tele volt írva mindkét oldalán. Siratóéneket, sóhaj meg jajszó volt ráírva.

3¹Ezt mondta nekem: Emberfia, edd meg, amit itt találsz! Edd meg ezt a tekercsot, azután menj, és szólj Izráel házához! ²Kinyitottam a számat, ő pedig megetette velem azt a tekercsot. ³Ezt mondta nekem: Emberfia, rakd tele a hasadat, töltsd meg a gyomrodát ezzel a tekerccsel, amelyet adok neked! Meg is ettem, és olyan édes volt a számban, mint a méz.

Az igehirdetés kötelessége

⁴Azután ezt mondta nekem: Emberfia, menj el Izráel házához, és hirdesd nekik ígéimet! ⁵Nem érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez szól a küldetésed, hanem Izráel házához. ⁶Nem ahhoz a sok érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez, akiknek a beszédét nem érted. Bizony, ha azokhoz küldtelek volna, ők hallgatnának rád. ⁷De Izráel háza nem akar majd rád hallgatni, mert én rá nem akarnak hallgatni. Bizony, Izráel egész háza keményfejű és konok szívű! ⁸De én ugyanolyan keménnyé teszem arcodat, mint az ő arcuk, és ugyanolyan keménnyé a fejedet, mint az ő fejük. ⁹Olyan keménnyé teszem a fejedet, mint a gyémánt, amely a tűzkőnél is keményebb. Ne félj, és ne rettegj tőlük! Bizony, engedetlen nép ez!

¹⁰Azután ezt mondta nekem: Emberfia, minden szavamat, amelyet elmondok neked, fogadd a szívedbe, és hallgasd figyelmesen! ¹¹Menj oda néped fogságban élő fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... – akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele.

¹²Ekkor fölemelt engem a lélek, hátam mögött pedig nagy, dörgő hangot hallottam, amint az ÚR dicsősége felemelkedett a helyéről. ¹³Az élőlények szárnyainak zúgása, amint egymáshoz csapódtak, meg a kerekek robaja volt a nagy, dörgő hang. ¹⁴A lélek fölemelt, és elragadott engem. Én pedig mentem keserűen, felindult lélekkel, de az ÚR kemény kézzel tartott engem. ¹⁵Így kerültem Tél-Ábba, a fogságban élőkhez, akik a Kebár-folyó mellett laktak. Letelepődtem ott, ahol ők laktak, és ott ültem közöttük hét napig összetörve.

A próféta őrállói hivatása

¹⁶Hét nap múlva ez történt: Így szólt hozzám az ÚR ígéje: ¹⁷Emberfia! Őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! ¹⁸Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon: akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon. ¹⁹De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő mégsem tér meg bűnéből és bűnös útjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet.

²⁰Ha az igaz letér az igaz útról, és gonoszságot követ el, akkor én bukását okozom, és ő meg fog halni. Ha nem figyelmezteted őt, akkor meghal ugyan vétke miatt, és emléke sem marad meg igaz tetteinek, amelyeket véghezvitt, de a véret tőled kérem számon. ²¹Ha viszont figyelmezteted az igazat, hogy ne vétkezzen többé az igaz, és ő nem vétkezik, akkor életben marad, mert engedett a figyelmeztetésnek, és te is megmented a lelkedet.

A prófétai küldetés megerősítése újabb látomás során

²²Az ÚR ott megragadott engem, és ezt mondta nekem: Indulj, menj ki a völgybe, mert ott akarok veled beszélni! ²³El is indultam, kimentem a völgybe, és íme, ott állt az ÚR dicsősége. Ugyanolyan volt, mint amilyennek a Kebár-folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam. ²⁴De lélek áradt belém, talpra állított, szólt hozzám, és ezt mondta nekem: Menj, és zárkózz be a házádba! ²⁵Emberfia, köteleket fognak hozni, megkötöznek velük, és nem mehetsz közéjük. ²⁶Nyelvedet az ínyedhez ragasztom, néma leszel, és nem tudod dorgálni őket, noha engedetlen nép ez. ²⁷Csak ha én szólok hozzád, és megnyitom a szádat, akkor mondhatod nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... Aki hallgat rá, az hallgat rá, aki nem törődik velem, az nem törődik velem. Hiszen engedetlen nép ez!

Jeruzsálem ostromának kiábrázolása

4¹Te pedig, emberfia, fogj egy téglát, tedd magad elé, és vésd rá egy várost: Jeruzsálemet! ²Vedd ostrom alá, építs vele szemben ostromgépeket, emelj sáncot, állíts fel táborokat, helyezz el körülötte faltörő kosokat! ³Azután fogj egy vas sütőlapot, tedd oda mint egy vasfalat magad és a város közé, és szegezd rá a tekintetedet: így legyen ostrom alatt, így ostromold! Intő jel ez Izráel házának.

⁴Azután fekdj a bal oldaladra, és vedd magadra Izráel házának a büntetését! Addig kell elszenvedned büntetésüket, ahány napig így fekszel. ⁵Napokban kifejezve adtam meg büntetésük éveit: háromszázkilencven nap. Így szenvedd el Izráel házának büntetését! ⁶Ha ezt letöltötted, másodszor fekdj a jobb oldaladra, és szenvedd el Júda házának a büntetését negyven napig. Egy-egy évet egy-egy napban adtam meg. ⁷Szegezd tekintetedet Jeruzsálem ostromára, tórd fel ruhád ujját, és prófétálj ellene! ⁸Megkötözlek, és nem fordulhatsz egyik oldaladról a másikra, míg le nem telnek ostromod napjai.

⁹Azután végy búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt; tedd azokat egy edénybe, és készíts magadnak belőlük kenyeret! Ahány napig fekszel az oldaladon, azt edd: háromszázkilencven napig! ¹⁰Hús sekel súlyú enivalót ehetsz naponként, mindig ugyanabban az időben egyed. ¹¹Vizet is mérték szerint igyál: egyhatod hínt, mindig ugyanabban az időben igyad! ¹²Mint az árpakenyeret, úgy egyed, de emberi ganéjon süsd meg a szemük láttára!

¹³Ezt mondja az ÚR: Így eszik majd Izráel fiai tisztátalan kenyerüket a népek között, amelyek közé szétszórom őket. ¹⁴De én ezt mondtam: Jaj, Uram, Uram! Én nem tettem magamat tisztátalanná ifjúkoromtól fogva mostanáig sohasem azzal, hogy elhullott vagy széttépett állatot ettem volna, és nem vettem a számba romlott húst. ¹⁵Ő így válaszolt nekem: Nézd, megengedem neked, hogy emberi ganéj helyett marhaganéjon süsd meg a kenyeredet.

¹⁶Azután ezt mondta nekem: Emberfia, én összetöröm a kenyér botját Jeruzsálemben. Kenyeret mértékkel és aggódva esznek, vizet is kimérve és borzadva isznak, ¹⁷mivel szűkösen lesz kenyerük és vizük; borzadva néznek egymásra, és megrothadnak bűnük miatt.

Jövendölés Jeruzsálem pusztulásáról

5¹Emberfia, fogj egy éles kardot, használd borotvának, vágd le a hajadat és a szakálladat! ²Azután végy egy mérleget, és oszd el, amit levágtál! ³Harmadrészét égesd el a város közepén, amikor letelnek az ostrom napjai! ⁴Azután fogd a harmadrészét, vágd össze karddal a városon kívül, harmadrészét pedig szórd széjjel, én meg kivont karddal üldözöm! ⁵De végy ki

belőle egy keveset, és kösd be a ruhád szegélyébe! ⁴Még ebből is végy ki, dobd bele a tűzbe, és égesd el: ebből csap ki a tűz Izráel egész házára.

⁵Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Ez itt Jeruzsálem. A pogány népek között helyeztem el, országokkal vettem körül. ⁶De engedetlen volt törvényeimmel szemben, bűnösebb, mint a pogányok, és rendelkezéseimmel szemben engedetlenebb volt, mint a környező országok. Megvetették törvényeimet, és nem éltek rendelkezéseim szerint. ⁷Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel megátalkodottabbak voltatok a körülöttetek élő pogányoknál, nem éltetek rendelkezéseim szerint, és nem teljesítettétek törvényeimet, sőt még olyanok sem voltatok, mint a körülöttetek élő pogányok, akik a maguk törvényeit teljesítik, ⁸azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én is ellened fordulok, és ítéletet tartok köztetek a pogányok szeme láttára. ⁹Olyat teszek veletek sok utálatos bűnökötök miatt, amilyet még nem tettem, és amihez fogható többé nem is teszek.

¹⁰Ezért apák fogják megenni fiaikat közöttetek, és fiak fogják megenni apáikat. Ítéletet tartok majd fölötted, és aki csak megmarad belőletek, szétszórom mindenfelé. ¹¹Ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, mivel te tisztátalanná tetted szentélyemet minden förtelmes és utálatos bálványoddal, azért én elveszem tőled; nem szánakozom, és nem leszek könyörületes! ¹²A nép harmadrésze dögvészben hal meg vagy éhen pusztul a városban, egyharmada fegyvertől hull el körülöttele, egyharmadát pedig széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. ¹³Kitöltöm rájuk haragomat, hogy kitombolja magát lángoló haragom, amikor elégtételt veszek. Akkor tudják meg, hogy én, az ÚR, szóltam bosszúságomban, amikor majd kitöltöm rajtuk lángoló haragomat. ¹⁴Lerombollak, és gyalázatossá teszek a körülöttetek élő népek között, látni fogja minden arra járó. ¹⁵Gyalázní és csúfolni fognak, elrettentő példa leszel a körülöttetek élő népek számára, mert ítéletet tartok fölötted haraggal, felindulással és súlyos büntetéssel. Én, az ÚR, megmondtam! ¹⁶Belétek lövöm az éhínség veszedelmes nyilait, amelyek romlást okoznak, mert romlásotokra lövöm ki azokat; egyre súlyosabbá teszem köztetek az éhínséget, és eltöröm nálatok a kenyér botját. ¹⁷Éhínséget és vadállatokat bocsátok rád, amelyek megfosztanak gyermekeidtől; dögvész és vérontás gázol át rajtad, és fegyvert bocsátok rád. Én, az ÚR, megmondtam!

Ítélethirdetés a bálványimádás miatt

6¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia, fordulj Izráel hegyei felé, és prófétáld ellenük! ³Ezt mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az én Uramnak, az ÚRnak az igéjét! Ezt mondja az én Uram, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a patakmedreknek és a völgyeknek: Én most fegyvert bocsátok rátok, és elpusztítom áldozóhalmaitokat! ⁴Elpusztulnak oltáraitok, összetörnek tömjénező oltáraitok, és odadobom a halálra sebzetteket bálványaitok elé. ⁵Izráel fiainak hulláit bálványaik elé szórom, és oltáraitok köré hajigálok csontjaitokat. ⁶Romba dőlnek a városok mindenütt, ahol csak laktok, és elpusztulnak az áldozóhalmok, hogy oltáraitok is romba dőljenek és elpusztuljanak. Összetörik és megsemmisítik bálványaitokat, széttúzzák tömjénező oltáraitokat, és tönkreteszik csinálmányaitokat. ⁷Hullanak majd köztetek a halálra sebzettek – akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! ⁸De hagyok maradékot. Lesznek, akik megmenekülnek a fegyvertől, a népek közé szétszóródva a többi országban. ⁹Akkor mindazok, akik közületek megmenekültek, megértik majd a népek között, ahová fogságba vitték őket, hogy én törtem össze tőlem elfordult parázna szívüket és bálványaikkal paráználkodó szemüket. Megundorodnak önmaguktól gonoszságuk miatt, mert mindenféle utálatosságot követtek el. ¹⁰Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR; nem hiába mondtam meg, hogy ilyen veszedelmet hozok rájuk.

¹¹Így szól az én Uram, az ÚR: Csapj a tenyeredbe, dobbants a lábaddal, és mondd: Jaj Izráel házána a sok gonosz, utálatos dolog miatt! Fegyver, éhínség és dögvész miatt fognak elhullani! ¹²Aki messze van, dögvészben hal meg, aki közel van, fegyvertől esik el, és aki az ostromlottak között marad, az éhen hal. Így töltöm ki rajtuk haragomat. ¹³Majd megtudjátok,

hogy én vagyok az ÚR, amikor ott hevernek a halálra sebzettek a bálványaik között, az oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegycsúcson, minden zöldellő fa és minden lombos cserfa alatt; mindenütt, ahol engesztelő illatáldozatot szoktak bemutatni bálványaiknak. ¹⁴Kinyújtom a kezemet ellenük, sivárrá és kietlenné teszem az országot, minden lakóhelyüket a pusztától Dibláiig. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

A harag napja

7¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Te, emberfia, ezt mondja az én Uram, az ÚR Izráel földjének: Vége van, jön a vég az ország négy oldalán! ³Most véged lesz! Rád zúdítom haragomat, elítéllek úgy, ahogy megérdemled, megbüntetlek minden utálatos tetteidért. ⁴Nem szánakozom rajtad, és nem leszek könyörületes, hanem úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

⁵Így szól az én Uram, az ÚR: Egyik veszedelem jön a másik után! ⁶Jön a vég, jön a vég! Rád virradt, jön már! ⁷Jön rátok a felfordulás, ország lakói! Jön már az az idő, közel az a nap, amelyen rémület lesz a hegyeken víg ének helyett! ⁸Most már hamarosan kitöltöm rajtad lángoló haragomat, elbánok veled haragomban; elítéllek úgy, ahogy megérdemled, és megbüntetlek minden utálatos tetteidért. ⁹Nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok, aki lesújtott rátok! ¹⁰Itt van az a nap, eljött már, eljött a felfordulás! Virágzik a törvénysértés, virít a kevélység, ¹¹az erőszak bűnös uralommá lett. Nem marad belőlük semmi, sem gazdagságukból, sem a zajos sokaságból, sem előkelőikből.

¹²Eljött az idő, elérkezett a nap! A vevő ne örüljön, az eladó ne búsuljon, mert minden gazdagságot utolér a harag. ¹³Az eladó nem veheti vissza, amit eladott, még ha életben maradna is, mert a látomás minden gazdagságra vonatkozik, és visszavonhatatlan, hiszen még az életét sem tarthatja meg senki a bűne miatt.

¹⁴Fújjátok csak a kürtöt, készítsetek elő mindent! Nem fog senki harcba menni, mert izzó haragom elért minden gazdagságot. ¹⁵Kint fegyver pusztít, bent dögvész és éhínség. Aki a mezőn van, fegyvertől hal meg, aki a városban van, azt éhínség és dögvész emészti meg. ¹⁶És ha lesznek is, akik megmenekülnek, olyanok lesznek, mint a bűgő galambok a hegyeken, mindnyájan nyögnek bűneik miatt. ¹⁷Minden kéz ellankad, minden térd nedves lesz. ¹⁸Zsákruhát öltenek, rettegés borul rájuk. Minden arcon szégyenpír lesz, mindenki fején kopaszság. ¹⁹Ezüstjüket az utcára dobják, és aranyuk szemébe kerül. Ezüstjük és aranyuk nem tudja megmenteni őket az ÚR haragjának napján. Éhségüket nem csillapítják, gyomrukuk nem tölthetik meg vele; ez csak bűnbe vitte őket. ²⁰Díszes ékszerként büszkélkedtek vele, sőt utálatos és förtelmes bálványokat csináltak belőle; ezért tettem a számukra szemétté.

²¹Odaadtam prédaként az idegeneknek, és zsákmányul a föld bűnöseinek, akik meggyalázzák. ²²Elfordítom tőlük arcomat, és meggyalázzák szent helyemet. Fosztogatók hatolnak be oda, és meggyalázzák.

²³Készítsd a láncot, mert tele van az ország törvényesített vérontással, és tele van a város erőszakkal. ²⁴De én idehozom a leggonoszabb népeket, és birtokba veszik a házaikat. Véget vetek az erőszakosok gögjének, és meggyalázzák szentélyeiket. ²⁵Rettegés jön; békét keresnek, de hiába. ²⁶Egyik baj jön a másik után, egyik hír a másik után érkezik. Látomást keresnek a prófétánál, de hiába; nem tud útmutatást adni a pap, sem tanácsot a vén. ²⁷A király gyászolni fog, a fejedelmet döbbenet fogja el, és az ország népét rémület bénítja meg. Úgy bánok velük, ahogy megérdemlik. Ahogyan ők ítélték, úgy ítélem meg őket. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Bálványimádás a jeruzsálemi templomban

8¹A hatodik esztendőben, a hatodik hónap ötödik napján, amikor a házamban ültem, Júda vénei pedig előttem ültek, megérintett ott az Úrnak, az én Uramnak a keze. ²Egy alakot láttam, amely tűzhöz volt hasonló. Derekától lefelé tűznek látszott, derekától fölfelé pedig ragyogónak látszott, ezüstösen csillogónak. ³Ekkor kinyúlt felém valami kézhez hasonló, és megragadott engem a hajamnál fogva. Fölemelt engem a lélek az ég és a föld közé, és isteni látomásban elvitt Jeruzsálembe, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent ingerlő bálvány foglalt helyet az ő bosszantására. ⁴De megjelent ott Izráel Istenének a dicsősége; ugyanolyan volt, mint amilyenek a völgyben láttam.

⁵Ezt mondta nekem: Emberfia! Tekints észak felé! Föl is tekintettem észak felé, és megláttam a kaputól északra egy oltárt, ahol az Istent ingerlő bálvány volt a bejáratnál.

⁶Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, mit művelnek? Olyan nagy utálatosságot művel itt Izráel háza, hogy el kell távoznom miattuk a szentélyemből. De még más nagy utálatosságokat is fogsz látni.

⁷Azután bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, hogy egy rés van a falban. ⁸Ezt mondta nekem: Emberfia! Törj át a falon! Áttörtem a falon, és láttam ott egy ajtót. ⁹Majd ezt mondta nekem: Menj be, és nézd meg, hogy milyen gonosz, utálatos dolgokat művelnek ott! ¹⁰Be is mentem, és láttam, hogy mindenféle csúszómászónak és förtelmes állatnak a képe, és Izráel házának valamennyi bálványa be volt vésve körös-körül a falba. ¹¹Ott álltak előttük Izráel házának vénei közül hetvenen, közöttük Jaazanjá, Sáfán fia. Mindegyiknek tömjénező volt a kezében, és illatos füstfelhő szállt fölfelé. ¹²Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, hogy mit művelnek Izráel házának a vénei a sötétben, mindegyik a maga bálványának fülkájénél?! Mert ezt mondják: Nem lát bennünket az ÚR! Elhagyta az ÚR ezt az országot!

¹³Majd ezt mondta nekem: Még más nagy utálatosságokat is fogsz látni, amiket művelnek.

¹⁴És bevitt engem az ÚR háza kapujának a bejáratához, amely északra néz. Asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták. ¹⁵Ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Még ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni.

¹⁶És bevitt engem az ÚR házának belső udvarába. Az ÚR templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között mintegy huszonöt férfi volt, háttal az ÚR templomának, arccal pedig kelet felé, és kelet felé leborulva imádták a napot.

¹⁷Akkor ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Nem volt elég az, hogy Júda háza olyan utálatos dolgokat művelt, amilyeneket itt elkövettek! Még az országot is elárasztották erőszakkal, és engem folyton-folyvást csak bosszantottak! Nézd, hogy tartják a szőlőhajtásokat az orruk előtt! ¹⁸De én majd elbánok velük haragomban, nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Kiálthatnak hozzám bármilyen nagy hangon, nem hallgatom meg őket.

Látomás Jeruzsálem pusztulásáról

9¹Ezután így kiáltott nagy hangon a fülem hallatára: Eljött a város büntetésének ideje; mindenkinek a kezében ott van már a pusztító fegyver. ²És íme, hat férfi jött a Felső-kapu felől, amely északra néz, öldöklő fegyver volt mindegyiknek a kezében. De volt közöttük egy gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán. Bejöttek, és odaálltak a rézoltár mellé. ³Ekkor Izráel Istenének a dicsősége fölemelkedett a kerúból, amely fölött volt, a templom küszöbéhez vonult, és szólította a gyolcsba öltözött férfit, akinek az oldalán íróeszközök voltak.

⁴Ezt mondta neki az ÚR: Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne.

⁵A többieknek pedig ezt mondta a fülem hallatára: Menjetek mögötte végig a városon, és öldököljetek! Ne szánakozzatok, és ne legyetek könyörületesek! ⁶Gyilkoljátok az öreget, az ifjat és a szüzet, a gyermekeket és az asszonyokat, hadd pusztuljanak! De azokhoz, akiken jel

van, ne nyúljatok! Az én szentélyemnél kezdjétek el! Elkezdtek tehát az öregeken, akik a templom előtt voltak. ⁷Majd ezt mondta nekik: Tegyétek tisztátalanná a templomot, és töltsétek meg az udvarokat halálra sebzettekkel! Menjetek! Ők tehát mentek, és öldöklésbe kezdtek a városban.

⁸Miközben folyt az öldöklés, én ott maradtam, arcra borultam, és így kiáltottam: Ó, Uram, Uram! El akarod pusztítani Izráel egész maradékát, amikor kitöltöd haragodat Jeruzsálemen?

⁹De ő így felelt nekem: Igen-igen nagy Izráel és Júda házának a bűne! Hiszen tele van az ország vérontással, és tele van a város törvénysértéssel, mert azt mondják, hogy elhagyta az ÚR az országot, és nem lát az ÚR. ¹⁰Azért én sem szánakozom, és nem leszek könyörületes: fejükre olvasom tetteiket.

¹¹Ekkor a gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, jelentette: Megtettem, amit parancsoltál.

Isten tüzet küld Jeruzsálemre

10¹Azután láttam, hogy a boltozaton a kerúbok feje fölött egy zafírfényű trónushoz hasonló látvány tűnt fel. ²Az ÚR pedig ezt mondta a gyolcsba öltözött férfinak: Menj be a kerúbok alatt levő kerekék közé, rakd tele mind a két markodat a kerúbok között levő parázzsal, és szórd azt a városra! Be is ment a szemem láttára. ³A kerúbok a templomtól jobbra álltak, amikor a férfi bement, és felhő töltötte be a belső udvart. ⁴Akkor az ÚR dicsősége a kerúbról átvonult a templom küszöbéhez. A templom megtelt a felhővel, az udvar pedig megtelt az ÚR dicsőségének fényével. ⁵A kerúbok szárnyainak zúgása elhallatszott a külső udvarig; olyan volt, mintha a mindenható Isten hangja szólt volna.

⁶Amikor azt parancsolta a gyolcsba öltözött férfinak, hogy vegyen tüzet a kerúbok között levő kerekék közül, akkor az bement, és megállt a kerék mellett. ⁷Az egyik kerúb pedig kinyújtotta kezét a kerúbok közül a kerúbok között levő tűz felé, vett belőle, és a gyolcsba öltözött férfi markába tette; az elvette, és kiment. ⁸A kerúbok szárnyai alatt valami emberi kézhez hasonló látszott.

A kerúbok: Isten dicsőségének hordozói (Vö. Ez 1,4–28)

⁹Láttam, hogy négy kerék volt a kerúbok mellett: egy-egy kerék egy-egy kerúb mellett, és a kerekék ragyogó drágaköveknek látszottak. ¹⁰Mind a négy egyformának látszott: olyannak, mintha mindegyik kerék közepében egy másik kerék lett volna. ¹¹Négy irányban tudtak menni, amikor jártak, és nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, hanem amerre az első akart menni, arra ment a többi is; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. ¹²Egész testük és hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekék körös-körül tele voltak szemekkel, mind a négynek a kereke. ¹³A kerekéket pedig valaki a fülem hallatára forgóknak nevezte.

¹⁴Négy arca volt mindegyiknek: az első kerúbarc volt, a második arc emberarc, a harmadik oroslánarc, a negyedik pedig sasarc. ¹⁵És fölemelkedtek a kerúbok. Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam. ¹⁶Amikor a kerúbok jártak, a kerekék is jártak mellettük, amikor pedig a kerúbok fölemelték szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, a kerekék sem maradtak el mellőlük. ¹⁷Ha azok megálltak, ezek is megálltak, ha azok fölemelkedtek, ezek is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította őket.

¹⁸Akkor elvonult az ÚR dicsősége a templom küszöbétől, és megállapodott a kerúbok fölött. ¹⁹A kerúbok pedig fölemelték szárnyaikat, szemem láttára fölemelkedtek a földről, és elindultak a kerekékekkel együtt. Az ÚR háza keleti kapujának a bejáratánál megálltak, és Izráel Istenének dicsősége ott volt fölöttük. ²⁰Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, Izráel Istene alatt, és fölismertem, hogy ezek kerúbok. ²¹Mindegyiknek négy-négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt; szárnyaik alatt olyanforma kezük volt, mint az embernek. ²²Arcuk hasonló volt azokhoz az arcokhoz, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, meg az alakjuk is; ők voltak azok. Mindegyik előre nézve tudott menni.

Ítélet Júda elöljárói fölött

11¹Azután fölemelt engem a lélek, és az ÚR házának keleti kapujához vitt, amely keletre néz. Ott, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt. Közöttük láttam Jaazanját, Azzúr fiát és Pelatját, Benájá fiát, a nép vezetőit. ²Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Ezek azok a férfiak, akik álnok terveket szőnek, és rossz tanácsokat adnak ebben a városban. ³Ezt mondják: Nem kell itt még házat építeni! Fazék ez a város, mi vagyunk a hús!

⁴Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, emberfia! ⁵Ekkor rám szállt az ÚR lelke, és ezt mondta nekem: Mondd meg, hogy így szól az ÚR: Jól mondtátok, Izráel háza! Tudom én, hogy mit gondoltok magatokban. ⁶Sokakat öltetek meg ebben a városban, megtöltöttétek utcáit halálra sebzettekkel.

⁷Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Akiket városszerzte megöltetek, azok a hús, a város pedig a fazék. De titeket kiviszlek belőle. ⁸Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok rátok! – így szól az én Uram, az ÚR. ⁹Kiviszlek innen titeket, idegenek kezébe adlak, és ítéletet tartok fölöttetek. ¹⁰Fegyvertől fogtok elesni, Izráel határán ítélekem fölöttetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. ¹¹Nem lesz fazék nektek ez a város, és nem lesztek ti benne a hús. Izráel határán ítélekem fölöttetek. ¹²Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, mert nem az én rendelkezéseim szerint éltetek, és nem az én törvényeim szerint cselekedtetek, hanem a körülöttetek élő népek szokásai szerint cselekedtetek. ¹³Miközben prófétáltam, Pelatjá, Benájá fia meghalt. Én pedig arcra borultam, és hangosan így kiáltottam: Ó, jaj, Uram, Uram, véget akarsz vetni Izráel maradékának?!

Ígéret a hazatérésre

¹⁴Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁵Emberfia! A te testvéreidről, rokonaidról és Izráel egész házáról így beszélnek Jeruzsálem lakói: Messzire vetődtek az Úrtól; a miénk lett, a mi birtokunkba került az ország!

¹⁶Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Elvetettem őket messzire a pogányok közé, szétszélesztettem őket más országokban, de én vagyok a szentélyük egy kis időre azokban az országokban, amelyekbe jutottak.

¹⁷Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Összegyűjtelek benneteket a népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szétszéledtetek, és nektek adom Izráel földjét. ¹⁸És ha hazaérkeznek, eltávolítanak onnan minden förtelmes és utálatos bálványt. ¹⁹Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet, és hússzívet adok nekik, ²⁰hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. ²¹A szívről pedig így szól az én Uram, az ÚR: Akiknek a szíve a förtelmes és utálatos bálványokat követte, azoknak a tetteit a fejükre olvasom!

Isten dicsősége elhagyja Jeruzsálemet

²²Ekkor a kerubok fölemelték szárnyaikat a kerekékkel együtt, Izráel Istenének a dicsősége pedig ott volt fölöttük. ²³Fölszállt az ÚR dicsősége a városból, és megállt azon a hegyen, amely a várostól keletre van. ²⁴Engem pedig fölemelt a lélek, és elvitt a káldeusok földjére a fogságban élő néphez, látomásban, Isten lelke által. Azután eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam. ²⁵Én pedig elmondtam a fogságban élő népnek az ÚR igéjét, amelyet látomásban adott nekem.

Ezékiel jelképesen kiábrázolja a fogságot

12¹Azután így szólt az ÚR igéje: ²Emberfia! Engedetlen nép között laksz, akiknek van szemük, hogy lássanak, mégsem látnak, van fülük, hogy halljanak, mégsem hallanak; mert engedetlen nép ez.

³Te pedig, emberfia, készíts egy fogolynak való batyut, és készülj fogságba nappal, a szemük láttára, majd indulj el a lakóhelyedről egy másik helyre, a szemük láttára. Talán most látni fognak, bár engedetlen nép ez! ⁴A batyut, amely olyan, mint a foglyoké, nappal vidd ki a szemük láttára, de te este menj ki a szemük láttára, ahogy fogságba szoktak menni! ⁵Szemük láttára törd át a falat, és azon át vidd ki azt! ⁶Szemük láttára vedd a válladra, sötétben vidd el, arcodat takard el, hogy ne lásd a földet, mert intő jellé teszek téged Izráel háza számára.

⁷Úgy tettem azért, ahogy megparancsolta nekem: nappal kivittem a batyut, amely olyan volt, mint a foglyoké, este pedig áttörtem kezemmel a falat, a sötétben kivittem, és vállamra vettem a szemük láttára.

⁸Másnap reggel így szólt hozzám az ÚR igéje: ⁹Emberfia! Ugye, megkérdezte tőled Izráel háza, ez az engedetlen nép, hogy mit csinálsz? ¹⁰Mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ez a fenyegető jövendölés Jeruzsálem fejedelmének és Izráel egész házának szól, akik ott élnek. ¹¹Mondd: Én intő jel vagyok számotokra! Ahogyan én tettem, úgy kell majd nekik is tenniük: mint rabok mennek a fogságba. ¹²A fejedelem, aki közöttük van, terhet vesz a vállára, és sötétben megy el. Áttörik a falat, azon vezetik ki; arcát eltakarja, hogy ne is lássa szeme a földet. ¹³Hálómat kifeszítem ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, a káldeusok országába, de azt már nem fogja látni; ott kell majd meghalnia. ¹⁴Segítőit pedig és egész csapatát, akik csak körülötte vannak, széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. ¹⁵Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba. ¹⁶De meghagyok közülük néhány embert a fegyver, éhínség és dögvész után, hogy elbeszélhessék utálatos dolgaikat a népek között, amelyek közé kerülnek. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

¹⁷Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁸Emberfia! Remegve edd a kenyeredet, reszketve és aggódva igyad a vizedet! ¹⁹Az ország népéhez pedig így szólj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: Aggódva eszik majd kenyерüket, és borzadva isszák vizüket, mert mindenestül pusztasággá válik az ország a benne lakók erőszakos tettei miatt. ²⁰A lakott városok romba dőlnek, és az ország pusztasággá válik. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

Közel van az ítélet

²¹Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ²²Emberfia! Miféle szóbeszéd az, amelyet mondogattok Izráel földjéről: Telnek-múlnak a napok, de nem teljesült semmi a sok látomásból?! ²³Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Véget vetek ennek a szóbeszédnek, nem példálóznak így többé Izráelben. Ezt hirdesd nekik: Közeledik már az idő, amikor valóra válik minden látomás. ²⁴Akkor nem lesz többé hiábavaló látomás és hízelgő jóslat Izráel házában. ²⁵Mert ha én, az ÚR szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késedelem nélkül valóra is válik. Ha a ti napjaitokban mondom ki egy ígét, te engedetlen nép, akkor azt még akkor valóra is váltom! – így szól az én Uram, az ÚR.

²⁶Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ²⁷Emberfia! Izráel háza ezt mondja: Az a látomás, amelyet ez az ember lát, csak később fog beteljesedni; ő a távoli jövőről prófétál. ²⁸Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem késik tovább egyetlen ígém sem, valóra válik az az ige, amelyet mondom – így szól az én Uram, az ÚR.

Hamis próféták ítélete

13 ¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Prófétálg Izráel prófétái ellen, akik prófétálgatnak; mondd meg azoknak, akik a maguk gondolatait prófétálgatják: Halljátok meg az ÚR igéjét! ³Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk feje után mennek, mert semmit sem láttak! ⁴Olyanok lettek a prófétáid, Izráel, mint a rókák a romok között! ⁵Nem álltatok oda a résekhez, nem építtetek falat Izráel háza körül, hogy helyt tudjatok állni az ÚR napján a harcban. ⁶Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot, amikor

azt mondogatták, hogy „így szól az ÚR”, pedig az ÚR nem is küldte őket; és még azt várják, hogy a szavukat beteljesítse! ⁷Hiszen hiábavaló látomást láttatok, és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt mondogattátok, hogy „így szól az ÚR”, pedig én nem is beszéltem!

⁸Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hiábavalóság a beszédetek és hazugság a látomásotok, azért én ellenetek fordulok! – így szól az én Uram, az ÚR. ⁹Kezem ránehezedik azokra a prófétákra, akik hiábavalóságot látnak, és hazugságot jósolgatnak. Nem maradnak népem körében, nem írják be őket Izráel házána a könyvébe, és nem jutnak el Izráel földjére. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok az Úr! ¹⁰Mivel félrevezették népemet, amikor azt mondták, hogy békesség, pedig nincs békesség; és ha a nép falat épít, ők bevakolják habarccsal, ¹¹ezért mondd meg a habarccsal vakolóknak, hogy ledől az. Ha majd ömlik a záporosó, parancsomra jégeső esik, és kitör a szélvihar, ¹²akkor ledől a fal. Töletek pedig ezt kérdezik: Hova lett a vakolat, amellyel bevakoltátok?

¹³Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Izzó haragom miatt kitör a szélvihar, haragom miatt záporosó ömlik, és jégesővel vetek neki véget izzó haragomban. ¹⁴Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, hogy még az alapja is kilátszik. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. ¹⁵Véget vetek haragomban a falnak, és azoknak, akik azt habarccsal vakolták be, és azt mondom majd nektek: Oda van a fal, és oda vannak a vakolói: ¹⁶Izráel prófétái, akik Jeruzsálemnek prófétálgattak, és a békességről láttak látomásokat, pedig nincs békesség! – így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁷Te pedig, emberfia, szegezd tekintetedet néped leányaira, akik a maguk gondolatait prófétálják, és prófétálj ellenük! ¹⁸Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj azoknak, akik bűvös szalagokat varrogatnak minden kéz csuklójára, és varázskendőket készítenek az emberek fejére minden méretben, lelkekre vadászva! Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok élettél a magatok javára. ¹⁹Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy halállal fenyegettek olyan lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és élettél biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra.

²⁰Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel lelkekre vadásztok, mint a madarakra. Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra. ²¹Letépem varázskendőiteket, és kiszabadítom kezetekből népemet; nem marad az tovább vadászsákmányként a kezetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. ²²Mivel hazug módon fájdalmat okoztok az igaznak, pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyhogy az nem tér meg a maga gonosz útjáról, és nem marad életben, ²³ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgathattok tovább, mert kiszabadítom a kezetekből népemet. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

A bálványimádók nem kaphatnak kijelentést

14¹Egyszer eljöttek hozzám Izráel vénei közül néhányan, és leültek velem szemben. ²Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: ³Emberfia! Ezek az emberek szívükbe fogadták bálványait, és azon jár az eszük, ami bűnbe viszi őket. Hagyjam, hogy engem ilyenek kérdezzessenek?

⁴Ezért beszélj velük, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Ha valaki Izráel házából a szívébe fogadja bálványait, és azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, és így megy el a prófétához, annak majd én, az ÚR a sok bálványnak megfelelően magam válaszolok. ⁵Mert megragadom Izráel házáét saját szíve miatt, mindazokat, akik elfordultak tőlem bálványaik kedvéért.

⁶Mondd meg ezért Izráel házána: Így szól az én Uram, az ÚR: Térjete meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra! ⁷Mert ha valaki Izráel házából és az

Izráelben lakó jövevények közül elfordul tőlem, a szívébe fogadja bálványait, azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, és így megy el a prófétához, hogy megkérdezzen engem, annak majd én, az ÚR válaszolok. ⁸Ellene fordulok az ilyen embernek, intő példává teszem, és kiirtom népem közül. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

⁹Ha azt a prófétát rászedik, és kijelentést ad, én, az ÚR hagyom, hogy rászedjék azt a prófétát, de majd kinyújtom a kezem ellene, és kipusztítom népemből, Izráelből. ¹⁰A próféta éppen olyan bűnös, mint aki megkérdezte. Bűnhődni fognak bűnükért, ¹¹hogy többé ne tévelyedjen el tőlem Izráel háza, és ne tegyék magukat tisztátalanná semmiféle vétjükkel. Akkor majd az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek – így szól az én Uram, az ÚR.

Jeruzsálem nem kerülheti el az ítéletet

¹²Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹³Emberfia! Ha egy ország vétkezik ellenem, hűtlenséget követ el, én pedig kinyújtom a kezemet ellene, eltöröm a kenyér botját, és éhínséget bocsátok rá, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, ¹⁴akkor még ha ott volna is ez a három férfi, Nóé, Dániel és Jób, ők is csak magukat menthetnék meg igazságukkal – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁵Ha vadállatokat bocsátok az országra, hogy néptelen pusztasággá tegyék, ahol senki sem jár a vadállatok miatt, ¹⁶és ott volna az a három férfi, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg, az ország pedig pusztasággá válna! ¹⁷Vagy ha fegyvert hozok arra az országra, és megparancsolom, hogy járja végig a fegyver az országot, mert ki akarok belőle irtani embert és állatot, ¹⁸és az a három férfi ott volna, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, hanem csak magukat menthetnék meg! ¹⁹Vagy ha dögvészt bocsátok arra az országra, és vérbe borítom haragomban, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, ²⁰és ott volna Nóé, Dániel és Jób: életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, sem a fiukat, sem a lányukat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg az igazságukkal.

²¹De így szól az én Uram, az ÚR: Ha rá is bocsátom Jeruzsálemre ezt a négyféle pusztító büntetést, a fegyvert, az éhínséget, a vadállatokat és a dögvészt, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, ²²mégis marad ott, aki megmenekül: fiak és leányok, akik kijutnak onnan. Ők majd eljönnek hozzátok, és ti meglátjátok életüket és tetteiket, és vigasztalást találtok a veszedelem ellenére, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindazok ellenére, amiket ráhoztam.

²³Megvigasztalnak benneteket, amikor látjátok életüket és tetteiket. Akkor majd megtudjátok, hogy nem hiába tettem mindazt, amit tettem vele – így szól az én Uram, az ÚR.

A haszontalan szőlőtőke példázata

15¹Így szólt hozzám az ÚR igéje:

²Emberfia!

Mivel különb a szőlőtőke fája a többi fánál,
és a szőlővessző, ha az erdő fái közé kerül?

³Fölhasználják-e a fáját,
hogy valamit készítsenek belőle?

Használják-e cöveknek,
hogy mindenfélét akasszanak rá?

⁴Inkább tűzbe dobják,
hogy az megeméssze.

És ha a két végét megemésztette a tűz,
ha már a közepe is parázslik,
alkalmas-e még valamire?

⁵Hiszen amíg ép volt,

addig sem készült belőle semmi.
Hát ha tűz emészti és parázslík,
készülhet-e belőle valami?

⁶Ezért így szól az én Uram, az ÚR:
Ahogy az erdő fái közé került
szőlőtőke fáját
tűzbe dobom, hogy az megeméssze,
úgy dobom oda Jeruzsálem lakosait.
⁷Ellenük fordítom arcomat.
Tűzből kerültek ki,
tűz emészti meg őket.
Majd megtudják,
hogy én vagyok az ÚR,
amikor ellenük fordítom arcomat.
⁸Pusztasággá teszem az országot,
mivel hűtlenséget követtek el
– így szól az én Uram, az ÚR.

Példázat a hűtlen Jeruzsálemről

16¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Szembesítsd Jeruzsálemet utálatos dolgaival! ³Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR, Jeruzsálemhez: Kánaán földjéről származol, ott születél; apád emóri, anyád pedig hettita.

⁴Ilyen volt a születésed: Amikor megszülettél, nem kötötték el a köldökszinórodat, nem mostak tisztára vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólyába sem tettek. ⁵Senki sem szánt meg, hogy bármit is megtett volna ezekből, könyörülve rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszülettél. ⁶De én arra jártam, és megláttam, hogy véredben fetrengsz. Azt mondtam hát neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! Igen, azt mondtam neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! ⁷Fölneveltelek, mint a mező füvét. Nagyra nőttél, fölserdültél, melled kitelt, szőröd kinőtt, de még teljesen meztelen voltál.

⁸Arra jártam, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az ÚR –, és az enyém lettél. ⁹Megfürdettelek vízben, lemostam rólad a vért, és bekentelek olajjal. ¹⁰Tarka ruhába öltöztettelek, és delfinbőr sarut húztam a lábadra; gyolcsba takartalak, selymet terítettem rád. ¹¹Földíszítettelek ékszerekkel, karpereceket tettem a kezeidre és a nyakadra láncot. ¹²Orrodba orrperecet tettem, füleidbe fülbevalót, a fejedre pedig ékes koronát. ¹³Fölékesítetted magadat arannyal, ezüsttel; gyolcsba, selyembe és tarka ruhába öltöztél; finomliszt, méz és olaj volt az eledeled. Nagyon-nagyon megszépültél, sőt még a királyságot is elérted. ¹⁴Szépségednek híre ment a népek között, mert tökéletessé tették azok az ékszerek, amelyeket én aggattam rád – így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁵De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznaságoddal, aki csak elment melletted, és az övé lettél. ¹⁶Fogtad a ruháidat, tarka sátrakat készítettél a halmokon, és ott paráználkodtál. Ilyen még nem volt, és nem is lesz! ¹⁷Fogtad arany és ezüst ékszereidet, amelyeket én adtam neked, férfiszobrokat készítettél, és azokkal paráználkodtál. ¹⁸Fogtad tarka ruháidat, és rájuk terítetted, a nekem járó olajat és illatszert pedig eléjük tetted. ¹⁹Az ételt, amelyet neked adtam, a finomlisztet, az olajat és a mézet, amellyel tápláltalak, eléjük tetted kedves illatú áldozatul. Ez történt – így szól az én Uram, az ÚR. ²⁰Fogtad fiaidat és leányaidat, akiket nekem szültél, és őket is feláldoztad nekik eledelül. Hát nem volt elegendő a paráznaságból, ²¹hogy még fiaimat is levágtad, és odaadtad, feláldozva őket?! ²²Sok utálatosságod és paráznaságod közben nem gondoltál vissza ifjúkorodra, amikor még teljesen

meztelen voltál, és a véredben fetrengtél.²³ Sok gonoszságod után – jaj, jaj neked! Így szól az én Uram, az ÚR –²⁴ dombot emeltél, és magaslatot készítettél minden téren.²⁵ Magaslatot építettél minden keresztúton, és szépségedet utálatosságra használtad: szétterpesztetted lábaidat minden arra járó előtt, és rengeteget paráználkodtál.²⁶ Paráználkodtál a szomszédos egyiptomiakkal, a nagy testűekkel, rengeteget paráználkodtál: így bosszantottál engem.²⁷ Ezért kinyújtottam kezemet ellened, elvettem a részedből, és kiszolgáltattalak a téged gyűlölő filiszteusok indulatának, akik szégyenkeznek fajtalankodásod miatt.²⁸ Az asszírokkal is paráználkodtál telhetetlenül; paráználkodtál, de nem érted be vele.²⁹ Rengeteget paráználkodtál a kalmár káldeusok országával, de ezzel sem érted be.³⁰ Mennyire epekedett a szíved! – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy mindezt megtehesd: egy nagy parázna tetteit,³¹ amikor dombot emeltél minden keresztúton, és magaslatot készítettél minden téren! Csak abban nem voltál olyan, mint a parázna, hogy nem törődöttél a bérrel.³² Te házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának!³³ Minden paráznának fizetséget adnak, de te magad adtál fizetséget minden szeretődnek: megfizetted őket, hogy jöjjenek hozzád mindenünnen paráználkodni.³⁴ A te paráznaságod fordítva történt, mint más asszonyoké: nem mások jártak utánad paráználkodni; te adtál bért, és nem neked adtak bért; veled tehát fordítva történt.

A hűtlen Izráel büntetése

³⁵ Ezért halld meg az ÚR igéjét, te parázna!³⁶ Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel meztelenre vetkőztél, és mutogattad szemérmedet, amikor paráználkodtál szeretőiddel és minden utálatos bálványoddal, sőt fiaid vérét is nekik adtad,³⁷ ezért íme, összegyűjtöm minden szeretődöt, akiknek kellett magad: azokat is, akiket szeretted, meg azokat is, akiket gyűlöltél. Köréd gyűjtöm őket mindenfelől, és leleplezem előttük szemérmedet, hadd lássák egész szemérmedet.³⁸ Azután elítéllek a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, és kiszolgáltattalak a haragnak és a vérbosszúnak.³⁹ Kezükbe adlak: szétdúlják dombjaidat, lerombolják magaslataidat, lehúzzák rólad a ruhát, elveszik ékszereidet, és otthagynak teljesen meztelenül.⁴⁰ Gyűlést hívnak össze ellened, megköveznek, és kardjukkal darabokra vágják.⁴¹ Házaidat fölperzselik, és végrehajtják rajtad az ítéletet a többi asszony szeme láttára. Véget vetek paráznaságodnak, és nem fogsz többé senkinek bért adni érte.⁴² Akkor majd lecsillapszik rajtad lángoló haragom, és elmúlik felindulásom; megnyugszom, és nem bosszankodom többé.⁴³ Mivel nem gondoltál vissza ifjúkorodra, sőt mindezekkel ingereltél engem, én majd a fejedre olvasom tetteidet – így szól az én Uram, az ÚR –, és nem folytathatod többé fajtalankodásodat, sem utálatos dolgaidat.

⁴⁴ Aki szereti a szólásokat, ezt a szólást fogja majd mondani rád: Amilyen az anya, olyan a leánya!⁴⁵ Anyád lánya vagy te, aki megutálta férjét és fiait. Ugyanolyan vagy, mint a nővéreid, akik megutálták férjüket és fiaikat. Anyátok hettita volt, apátok pedig emóri.⁴⁶ A nővéred Samária, aki lányaival együtt tőled északra lakik, húgod pedig a lányaival együtt tőled délre lakó Sodoma.⁴⁷ Egy kis ideig nem úgy éltél, mint ők, és nem követtél el olyan utálatos dolgokat. De azután mindenben, amit csak tettél, romlottabbá váltál náluk.⁴⁸ Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy még a húgod, Sodoma sem tett olyat lányaival együtt, amiket te tettél lányaiddal együtt!⁴⁹ Az volt a bűne a húgodnak, Sodomának, hogy bár fenségben, kenyérbőségben és zavartalan békességben volt része neki és lányainak, a nincstelen és a szegényt mégsem támogatta.⁵⁰ Felfuvalkodtak, és utálatos dolgokat műveltek előttem; azért elvettem őket, amikor ezt láttam.

⁵¹ Samária hozzád képest feleannyit sem vétkezett, hiszen te több utálatos dolgot követtél el, mint ő; nővéreid igazabbak nálad, olyan sok utálatos dolgot követtél el.⁵² Viseld azért te is gyalázatodat, mert nővéreid oldalára álltál vétkeiddel, amikor még náluk is utálatosabb dolgokat követtél el; még ők is igazabbak nálad. Szégyelld magad, és viseld gyalázatodat te is, hiszen még nővéreid is igazabbak nálad!

Új élet reménysége

⁵³De majd jóra fordítom a sorsukat, Sodomának és leányainak, meg Samáriának és leányainak a sorsát; és akkor a te sorsodat is jóra fordítom majd az övékével együtt. ⁵⁴Viseld azért gyalázatodat, és szenvedd el a gyalázatot mindazért, amit elkövettél, vigasztalódásukra.

⁵⁵Nővéreid, Sodoma és leányai ismét olyanok lehetnek majd, mint hajdan, Samária és leányai is olyanok lehetnek majd ismét, mint hajdan; azután te és leányaid is olyanok lehettek majd ismét, mint hajdan. ⁵⁶Milyen rossz hírért terjesztetted húgodnak, Sodomának, amikor még gögös voltál, ⁵⁷míg le nem lepleződött a te gonoszságod! Ugyanígy gyaláznak most téged a körülötted élő arámok és filiszteusok, akik mindnyájan utálnak téged. ⁵⁸Neked is viselned kell fajtalan és utálatos tetteid következményeit! – így szól az ÚR.

⁵⁹Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Úgy bánok majd veled, ahogy viselkedtél, mert semmibe vetted az esküt, és megszegted a szövetséget. ⁶⁰De én visszaemlékezem szövetségemre, amelyet ifjúkorodban kötöttem veled, és örök szövetségre lépek veled. ⁶¹Akkor visszagondolsz majd a tetteidre, és szégyenkezni fogsz. Magadhoz fogadod nővéreidet és húgaidat, én pedig leányaiddá teszem őket, bár ők nem tartoznak a veled kötött szövetséghez. ⁶²Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az ÚR. ⁶³Gondolj erre, szégyenkezz, és gyalázatod miatt ne nyisd ki többé a szádát, ha majd megbocsátom mindazt, amit elkövettél – így szól az én Uram, az ÚR.

Példázat a szőlőtőkéről és a saskeselyűről

17¹Így szólt hozzám az ÚR igéje:

²Emberfia! Adj elő egy jelképes történetet, mondj el egy példázatot Izráel házának, ³és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR:

A nagy saskeselyű,
a nagy szárnyú és hosszú tollú,
amelynek sűrű tollazat
a tarka ruhája,
eljött a Libánonra,
és lecsípte a cédrusfa hegyét.

⁴Legfelső hajtását letépte,
kalmárok földjére vitte,
kereskedők városába tette le.

⁵Majd vett egy magot az országból,
termékeny mezőn elültette,
sok víz mellé vitte, fűzfák mellé tette.

⁶Kihajtott és terebélyes,
ám alacsony szőlőtőke lett belőle,
amely leveleit feléje fordítja,
gyökerei is őalatta vannak.

Ilyen tőke lett belőle;
vesszőket hajtott,
és indákat eresztett.

⁷De volt egy másik nagy saskeselyű,
nagy szárnyú és sok tollú,
és az a tőke őfelé
eresztette gyökereit,
és felé hajtotta leveleit,
hogy az táplálja őt,

ne a talaj, amelybe ültették.

⁸Pedig jó mezőn,
sok víz mellé ültették,
hogy vesszőket hajtson,
gyümölcsöt hozzon,
és pompás szőlőtöke legyen.

⁹Ezt mondd:

Így szól az én Uram, az ÚR:
Jó vége lesz ennek?

Nem fogják kiszagatni gyökereit,
és letépni gyümölcsseit,
úgyhogy elszárad,
minden friss hajtása elszárad?

Nem kell hozzá nagy hatalom
és sok nép,
hogy gyökerestül kiszakítsák.

¹⁰Elültették ugyan, de jó vége lesz-e?
Épp csak megérinti
a keleti szél,
elszárad máris egészen,
elszárad azon a talajon,
amelyből kihajtott.

A példázat magyarázata

¹¹Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

¹²Kérdezd meg az engedetlen népet: Tudjátok, mint jelent ez? Majd mondd: Azt, hogy eljött Babilónia királya Jeruzsálembe, fogta annak királyát és vezéreit, és magával vitte őket Babilóniába.

¹³De vett egy királyi sarjat,
szövetséget kötött vele,
és hűségesküt tétetett vele.
Az ország előkelőit azonban elvitte,
¹⁴hogy alávetett királyság maradjon,
és föl ne fuvalkodjék,
hanem ragaszkodjék
a szövetséghez, és így megmaradjon.

¹⁵Mégis föllázadt ellene:
elküldte követeit Egyiptomba,
hogy az lovakat
és sok hadinépet adjon neki.
De jó vége lesz-e ennek?
Megmenekülhet-e, aki ilyet csinál?
Magszegte a szövetséget:
megmenekülhet-e?

¹⁶Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy ott fog meghalni Babilonban, annak a királynak a székhelyén, aki őt királlyá tette, akivel szemben a hűségesküt semmibe vette, és akinek a szövetségét megszegte. ¹⁷Mert nem fog elég haderővel és elég nagy sereggel melléállni a fáraó a harcban, amikor sáncot emelnek és ostromgépeket építenek majd sok

ember vesztére. ¹⁸Nem fog megmenekülni, mert semmibe vette a hűségesküt, és megszegte a szövetséget. Bár kezét adott rá, mégis elkövette ezt!

¹⁹Ezért így szól az én Uram, az ÚR:

Életemre mondom: Fejére olvasom,
 hogy semmibe vette és megszegte
 az előttem tett hűségesküt,
 az előttem kötött szövetséget.

²⁰Kifeszítem hálómat ellene,
 és csapdába ejtem.

Elviszem Babilóniába,
 és ott ítélekem fölötte,
 amiért hűtlenséget követett el ellenem.

²¹Legkiválóbb katonái, valamennyi csapatából,
 fegyvertől fognak elhullani,
 akik pedig megmaradnak,
 szétszóródnak majd mindenfelé.
 Akkor majd megtudjátok,
 hogy én, az ÚR voltam az, aki szólt!

Ígéret Izráel helyreállítására

²²Így szól az én Uram, az ÚR:

Majd én magam török le
 a magas cédrus hegyéről
 egy ágat, és elplántálom;
 tetejéről letépek egy gyenge hajtást,
 és elültetem egy magasba emelkedő hegyen.

²³Izráel magas hegyén ültetem el,
 hogy ágat növeljen és gyümölcsöt hozzon.
 Pompás cédrus lesz belőle,
 amelyen mindenféle madár lakik,
 mindenféle szárnyas lakik
 lombja árnyékában.

²⁴Akkor majd megtudja
 a mező minden fája,
 hogy én, az ÚR, teszem
 alacsonnyá a magas fát,
 és magassá az alacsony fát.
 Én szárítom ki a zöldellő fát,
 és én teszem virulóvá a kiszáradt fát.
 Amit én, az ÚR, megmondok,
 azt meg is teszem!

Tanítás az egyéni felelősségről

18¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről:

Az apák ettek egrest,
 és a fiak foga vásott el tőle?!

³Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben! ⁴Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik.

⁵Ha valaki igaz, ha törvény és igazság szerint él: ⁶nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házána bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét, és nem közeledik asszonyhoz tisztulása idején, ⁷senkit sem nyomorgat, visszaadja adósának a zálogot, nem rabol el semmit, kenyereből ad az éhezőknek, és a meztelent felruházza, ⁸kamatot nem szed, uzsorát nem vesz, tartózkodik az álnokságtól, igazságosan ítélkezik a peres felek között, ⁹rendelkezéseim szerint él, törvényeimet megtartja és hűségesen teljesíti: az ilyen ember igaz, ő élni fog! – így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁰Ha olyan fia születik, aki rabló és vérontó lesz, és csak egyet is elkövet ezekből, ¹¹bár apja mindezt nem követte el: eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, tisztátalanná teszi felebarátja feleségét, ¹²nyomorgatja a nincstelent és szegényt, mindenfélét rabol, a zálogot nem adja vissza, föltekint a bálványokra, és utálatos dolgokat követ el, ¹³kamatot szed és uzsorát vesz: az ilyen éljen? Nem fog élni! Mivel elkövette mindezeket az utálatos dolgokat, halállal lakoljon: vére őt terheli!

¹⁴Ha azonban ennek olyan fia születik, aki látja apja vétkeit, amelyeket az elkövet, látja ugyan, de ő maga nem követ el olyanokat: ¹⁵nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házána bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét, ¹⁶nem nyomorgat senkit, nem tartja vissza a zálogot, nem rabol el semmit, kenyereből ad az éhezőknek, és felruházza a meztelent, ¹⁷tartózkodik az álnokságtól, kamatot és uzsorát nem szed, törvényeimet teljesíti és rendelkezéseim szerint él: az ilyen nem hal meg apja bűne miatt, hanem élni fog! ¹⁸Apja azonban, mivel sanyargatta és kirabolta embertársát, és csak rosszat tett népe között, meg fog halni bűne miatt!

¹⁹Ti ezt mondjátok: Miért nem bűnhődik a fiú is az apa bűne miatt? Ez a fiú törvény és igazság szerint él, minden rendelkezésemet megtartja és teljesíti, ezért élni fog. ²⁰Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik a fia bűne miatt. Igazságáért csak az igaz kap jutalmat, a bűn pedig csak magát a bűnöst terheli.

Isten kegyelmes a megtérőkhöz

²¹De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem kell meghalnia. ²²Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog! ²³Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, hanem azt, hogy megtérjen útvjáról, és éljen.

²⁴Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és gonoszságot művel, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tetteit, amelyeket azelőtt véghezvitt, elfelejtem: Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni!

²⁵Ti azt mondjátok: Nem következetes az ÚR. Figyeljetez ide, Izráel háza! Én nem vagyok következetes? Inkább ti nem vagytok következetesek! ²⁶Ha az igaz eltér igazságától, gonoszságot művel és meghal: azért hal meg, mert gonoszságot művelt.

²⁷Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé a bűneit, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét. ²⁸Ha belátásra jut és megtér, és nem követi el többé a vétkeit, élni fog, nem hal meg. ²⁹De Izráel háza azt mondja: Nem következetes az ÚR. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek!

³⁰Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! – így szól az én Uram, az ÚR. Térjetez hát meg, hagyjátok el vétkeiteket, és akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt!

³¹Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövertetek, és újuljatez meg szívetekben és

lelketekben! Miért halnátok meg, Izráel háza? ³²Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, térjetez hát meg és éljetez!

Jelképez gyászéneke Júda két királyáról

19¹Te pedige kezdj siratóénekebe Izráel fejedelmeiről, ²és mondd:

Mily pompás oroszlán volt anyád
a többi oroszlán között!

Ifjú oroszlánok közt hevert,
ott nevelte föl kölykeite.

³Nagyra nevelte egyik kölykét,
ifjú oroszlán lett belőle;
megtanult zsákmányt ejteni,
embert is evett.

⁴De összehívták ellene a népeket,
és foglyul ejtették vermükben;
láncra verve vitték el Egyiptom földjére.

⁵Amikor anyja látta, hogy hiába várja,
és már nincsen remény,
fogta egy másik kölykét,
és azt tette ifjú oroszlánná.

⁶Ez járt-kelt az oroszlánok között,
ifjú oroszlán lett belőle;
megtanult zsákmányt ejteni,
embert is evett.

⁷Lerontotta palotáikat,
romhalmazzá tette városaikat,
rettegett az egész ország
hangos ordításától.

⁸De összefogtak ellene
a környező tartományok népei;
kivetették rá hálójukat,
foglyul ejtették vermükben.

⁹Láncra verve ketrecbe zárták,
és elvitték Babilónia királyához,
elvitték a börtönbe,
hogy ne hallják többé a hangját
Izráel hegyein.

A pusztába kitelepített szőlőtőke

¹⁰Olyan volt anyád,
mint egy szőlőtő a szőlőskertben,
amelyet víz mellé ültettek:
termékeny volt,
számtalan hajtása lett a sok víztől.

¹¹Erős vesszői nőttek,
királyi pálcának valók,
magasra nyúlt, kiemelkedett
a fák lombjai közül,
kitűnt magasságával és sok levelével.

¹²De aztán dühösen kitepték,
földre terítették;
a keleti szél leszárította gyümölcsét,
erős vesszői letöredeztek,
elszáradtak,
tűz emésztette meg őket.

¹³Most a pusztába van ültetve,
a szikkadt és szomjú földbe.

¹⁴Tűz csapott ki vesszőjéből,
megemésztette hajtásait és gyümölcsét.
Nincs rajta több erős vessző,
királyi pálca.

Siratóének ez, siratóének lett.

Történelmi lecke Izráel hűtlenségéről

20¹A hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén eljöttek hozzám néhányan Izráel vénei közül megkérdezni az URat, és leültek velem szemben. ²Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: ³Emberfia, szólj Izráel véneihez, és mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Azért jöttetek, hogy megkérdezzetek engem? Életemre mondom: Nem hagyom, hogy kérdezzetek! – így szól az én Uram, az ÚR. ⁴Akarsz-e ítélkezni fölöttük, emberfia, akarsz-e? Akkor szembesítsd őket elődeik utálatos tetteivel!

⁵Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor kiválasztottam Izráelt, fölemelt kézzel tettem esküt Jákób háza leszármazottjainak. Megismertettem magam velük Egyiptom földjén, és fölemelt kézzel tettem esküt, amikor ezt mondtam: Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! ⁶Akkor fölemelt kézzel tettem esküt, hogy kihozom őket Egyiptom földjéről abba az országba, amelyet kiszemeltem nekik: tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna. ⁷Ezt mondtam nekik: Vessétek el mindnyájan szemetek elől a förtelmes bálványokat, ne tegyétek magatokat tisztátalanná Egyiptom bálványisteneivel! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek!

⁸De engedetlenek voltak velem szemben, és nem akartak hallgatni rám. Senki sem vetette el szeme elől a förtelmes bálványokat, és nem hagyták el Egyiptom bálványisteneit. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban ott, Egyiptom országában. ⁹Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyek között éltek, és amelyek előtt megismertettem magamat velük. Kihoztam hát őket Egyiptomból.

¹⁰Kihoztam őket Egyiptomból, és elvittem őket a pusztába. ¹¹Eljűk tártam rendelkezéseimet, és megismertettem velük törvényeimet, hogy aki teljesíti azokat, életet nyerjen általuk. ¹²Szombatjaimat is nekik adtam, annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem őket. ¹³De Izráel háza engedetlen volt velem szemben a pusztában: rendelkezéseimet nem követték, és törvényeimet megvetették, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is súlyosan meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat a pusztában, és végzek velük. ¹⁴Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. ¹⁵De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy nem viszem be őket arra a földre, amelyet nekik akartam adni – tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna –, ¹⁶mivel törvényeimet megvetették, nem követték rendelkezéseimet, és szombatjaimat meggyalázták, mert bálványaikhoz vonzódott a szívük. ¹⁷Mégis megszántam őket: nem pusztítottam el őket, és nem végeztem velük a pusztában.

¹⁸De azt mondtam fiaiknak a pusztában: Ne kövessétek atyáitok szokásait, ne az ő törvényeikhez igazodjatok, és bálványaikkal ne tegyétek magatokat tisztátalanokká! ¹⁹Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! Az én rendelkezéseimet kövessétek, az én törvényeimhez igazodjatok és azokat teljesítsétek! ²⁰Szenteljétek meg szombatjaimat annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok a ti Istenetek. ²¹De a fiak is engedetlenek voltak velem szemben: nem követték rendelkezéseimet, nem tartották meg és nem teljesítették törvényeimet, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban a pusztában. ²²Mégis visszavontam a kezemet, és másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. ²³De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba, ²⁴mivel törvényeimet nem teljesítették, rendelkezéseimet megvetették, szombatjaimat meggyalázták, és atyáik bálványait kereste a tekintetük. ²⁵Ezért én is hagytam, hogy legyenek olyan rendelkezéseik, amelyek nem jók, és olyan törvényeik, amelyek által nem élnek. ²⁶Hagytam, hogy tisztátalanokká váljanak ajándékaikkal, amikor áldozatul elégettek mindent, ami az anyja méhét megnyitotta; hagytam, hogy maguk is megrémüljenek, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

²⁷Ezért, emberfia, szólj Izráel házához, és mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Még azzal is megcsúfoltak engem őseitek, hogy hűtlenséget követtek el ellenem. ²⁸Mert én bevezettem őket abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy nekik adom, ők azonban ahol csak láttak egy magas halmot vagy egy lombos fát, ott vágták le véresáldozataikat, ott bosszantottak áldozati ajándékaikkal, ott mutatták be engesztelő illatáldozataikat, és ott öntötték ki italáldozataikat. ²⁹Akkor megkérdeztem tőlük: Mire való az a halom, ahová áldozni jártok? Azért nevezik ezeket áldozóhalmoknak még ma is.

³⁰Ezért mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Őseitek módján teszitek tisztátalanná magatokat, és az ő förtelmes bálványaikkal paráználkodtok! ³¹Tisztátalanokká teszitek magatokat, amikor ajándékot hoztok, és elégetitek áldozatul fiaitokat bálványaitoknak mindmáig! És én engedjem, hogy kérdezzesetek, Izráel háza? Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, nem hagyom, hogy kérdezzesetek!

Isten megtisztító ítélete

³²Semmi sem lesz abból, amit tervezgetek, amikor azt mondjátok: Legyünk olyanok, mint más nemzetek, mint a többi ország népei, akik fát és követ tisztelnek! ³³Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy királyotok maradok erős kézzel és kinyújtott karral, de kiáradó, lángoló haraggal is. ³⁴Kivezetlek majd benneteket a népek közül, és összegyűjtelek az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiáradó, lángoló haraggal! ³⁵Elviszlek benneteket a népek pusztájába, ahol szemtől szemben állva törvénykezem veletek. ³⁶Ahogy őseitekkel törvénykeztem Egyiptom pusztájában, úgy törvénykezem veletek – így szól az én Uram, az ÚR. ³⁷Átterellek benneteket pásztorbotom alatt, és beveszlek a szövetség kötelékébe. ³⁸Megtisztítlak benneteket az ellenem lázadóktól és a hitszegőktől: abból az országból, amelyben jövevényként laktok, kivezetem őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

³⁹Ti azért, Izráel háza – így szól az én Uram, az ÚR –, kövessétek csak mindnyájan bálványaitokat, és tiszteljétek őket! De majd egyszer hallgatni fogtok rám, és többé nem gyalázzátok meg szent nevemet ajándékaitokkal és bálványaitokkal. ⁴⁰Mert szent hegyemen, Izráel magas hegyén – így szól az én Uram, az ÚR –, ott fog tisztelni engem Izráel egész háza, mindnyájan azon a földön. Ott gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek.

⁴¹Gyönyörködöm bennetek, mint a kedves illatú áldozatban, amikor kivezetlek a népek közül, és összegyűjtelek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és a népek szeme

láltára mutatom meg rajtatok, hogy szent vagyok. ⁴²Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor beviszlek benneteket Izráel földjére, abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom. ⁴³Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek, és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól a számtalan gonoszság miatt, amit elkövettetek. ⁴⁴Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életek és romlott tetteitek szerint bánok így veletek, Izráel háza! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ítéletes prófécia Jeruzsálem ellen

21 ¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia, fordulj Témán irányába, mondj szózatot dél felé, és prófétálj a Délvidék erdeje ellen! ³Ezt mondd a Délvidék erdejének: Hallgasd meg az ÚR igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR: Íme, én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden zöldellő fát és minden kiszáradt fát. Nem alszik el a lobogó láng, és megperzselődik benne minden arc déltől északig. ⁴És látni fogja minden ember, hogy én, az ÚR, gyújtottam fel, nem is fog elaludni! ⁵Én azonban ezt mondtam: Ó, Uram, Uram! Ők azt mondják rólam: Ez már megint példázatokban beszél!

⁶Ezért így szólt hozzám az ÚR igéje: ⁷Emberfia, fordulj Jeruzsálem felé, mondj szózatot a szentélyek felé, és prófétálj Izráel földje ellen! ⁸Mondd Izráel földjéről: Így szól az ÚR: Íme, én rád támadok, kihúszom kardomat hüvelyéből, és kiirtok belőled bűnöst és igazat. ⁹Mivel ki akarok irtani belőled bűnöst és igazat, azért jön ki kardom a hüvelyéből minden ember ellen déltől északig. ¹⁰Akkor majd megtudja minden ember, hogy én, az ÚR, húztam ki a kardomat hüvelyéből: nem is tér az oda vissza!

¹¹Te meg, emberfia, sóhajtozz! Meggörnyedt derékkal, keservesen sóhajtozz a szemük láttára! ¹²Ha majd megkérdezik tőled, hogy miért sóhajtozol, így felelj: Egy hír miatt, amely ha ideér, megdermed minden szív, ellankad minden kéz, elcsügged minden lélek, és minden térd nedves lesz. Íme, eljön és beteljesül! – így szól az én Uram, az ÚR.

Isten kivont kardja Izráelre támad

¹³Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁴Emberfia, prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram...! Ezt mondd:

Kard, kard! Ki van köszörülve,
ki is van fényesítve!

¹⁵Ki van köszörülve,
hogy vadul mészároljon,
ki van fényesítve,
hogy villámokat szórjon.
Örüljünk-e annak, hogy
fiamnak királyi pálcája van,
mikor minden fa megveti?

¹⁶Odaadta azt,
hogy kifényesítve kézbe fogják.
Kiköszörült, kifényesített kard ez,
arra való, hogy gyilkos kézbe adják.

¹⁷Kiálts és jajgass, emberfia,
mert ez történik népemmel,
Izráel minden főrangú emberével:
kardélre hányják őket
népemmel együtt.
Azért fájdalmadban verd a melleidet!

¹⁸Mert megvolt a próbatétel,
de mit érünk vele?
Ha van is még királyi pálca,
elvetik azt, nem marad meg!
– így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁹Te azért, emberfia, prófétálj!
Csapd össze a tenyeredet!
Kétszeres, sőt háromszoros
erejű lesz a kard:
halálos sebeket osztó kard ez,
nagy öldöklésnek a kardja,
amely ott jár közöttük.

²⁰Azért, hogy kétségbeessék a szív,
és sokan elessenek,
minden városkapu ellen
öldöklő kardot küldtem.
Arra készült,
hogy villámokat szórjon,
ki van fényesítve,
hogy öldököljön.

²¹Vágj élesen jobb felé,
fordulj, és vágj bal felé,
amerre csak az éledet fordítják!

²²Akkor én is összechapom a tenyeremet,
és lecsillapodik lángoló haragom!
Én, az ÚR, megmondtam!

Jelképes prófécia a babiloniak támadásáról

²³Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²⁴Te, emberfia, rajzolj magad elé két utat, amelyen feljön Babilónia királyának kardja: egy országból induljon ki mindkettő! Azután faragj útjelzőt; a város felé vezető út elágazásához faragd! ²⁵Rajzolj utat, amelyen eljön a kard az ammóni Rabbá ellen, meg Júda és az erődített Jeruzsálem ellen! ²⁶Mert odaáll Babilónia királya a válaszütra, a két út elejére, hogy jósoltasson, megrázza a nyilakat, megkérdezze a bálványokat, megnézze a májat. ²⁷A jóslat jobb felé mutat, Jeruzsálem felé. Faltörő kosokat helyez el, gyilkos parancsra nyitja száját, harsány harci kiáltást hallat, faltörő kosokat helyez el a kapukkal szemben, sáncot emel és ostromgépeket épít. ²⁸De ezt ők üres jósolgatásnak tartják, esküvel is bizonygatják. De az ÚR majd emlékezteti őket bűnükre, és megfogja őket.

²⁹Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel bűnötöket nem tudjátok feledtetni, hisz lelepleződik hűtlenségetek, és kiderül, hogy minden tettetek csupa vétek: mivel nem tudjátok ezt feledtetni, kézre kerítenek titeket!

³⁰Neked pedig, te gyalázatos bűnös, Izráel fejedelme, akinek eljön a napja az utolsó büntett idején, ³¹ezt mondja az én Uram, az ÚR: Félre a süveggel, le a koronával! Nem marad úgy semmi, ahogyan most van! Legyen a magas alacsony, és legyen az alacsony magas!

³²Rommá, rommá, rommá teszem a várost, amilyen még nem volt – míg el nem jön az, akié az ítélet, mert végül majd neki adom!

Ítélethirdetés az ammóniak ellen

³³Te, emberfia, prófétájl és mondd: Ezt mondja az én Uram, az ÚR az ammóniakról és gyalázódásokról...! Ezt mondd: Kard, kard! – amely ki van húzva, hogy öldököljön, ki van fényesítve, hogy megsemmisítsen és villámokat szórjon! ³⁴Mivel téged hiábavaló látomásokkal és hazug jóslatokkal ámítanak, hogy odatesznek téged a gyalázatos bűnösök nyakára, akiknek eljön a napja az utolsó büntett idején: ³⁵térjen vissza a kard a hüvelyébe! Teremtésed helyén, származásod földjén ítélekem fölötted! ³⁶Kiárasztom rád bosszús haragomat, viharoként török rád haragom tüzevel; vad indulatú emberek kezébe adlak, akik mesterei a pusztításnak. ³⁷A tűz martaléka leszel, véredet fölissza a föld, nem is fognak rád emlékezni! – Én, az ÚR, megmondtam!

Jeruzsálem bűnei és bűnhődése

22¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Akarsz-e ítélni, emberfia? Akarsz-e ítéletet mondani a vérontó város fölött? Akkor szembesítsd minden utálatos tetteivel, ³és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Ennek a vérontó városnak eljön az ideje, mert bálványokat készített a maga vesztére, és tisztátalan lett. ⁴A vér, amelyet kiontottál, vétessé tett, és bálványaid, amelyeket készítettél, tisztátalanná tettek. Te vagy az oka, hogy közel van már a napod, elérkeztél esztendeid végéhez. Ezért gyalázatosá teszek a népek előtt, és csúffá teszek minden országban. ⁵Csúfolni fognak téged közel és távol, te rossz hírű, te sokat viszálykodó!

⁶Íme, Izráel összes fejedelme annyi vért ontott, amennyit csak bírt. ⁷Apjukat és anyjukat gyalázták országodban, a jövevényt zsarolták, az árvát és az özvegyet nyomorgatták. ⁸A szent dolgokat semmibe vetted, és szombatjaimat meggyaláztad. ⁹Rágalmakat terjesztettek országodban, hogy vért onthassanak; a hegyeken bemutatott áldozatból ettek, fajtalanásokat követtek el. ¹⁰A fiúk apjuk feleségével háltak. Erőszakoskodtak a tisztulásban levő nővel. ¹¹Volt, aki a más feleségével követett el fajtalanásokat, volt, aki a saját menyét gyalázta meg galádul; olyan is volt, aki a húgával, saját apja leányával erőszakoskodott. ¹²Hagyták magukat megvesztegetni országodban, hogy vért onthassanak. Kamatot és uzorát szedtél, felebarátaid rovására nyereszkedtél, zsarolva őket, engem pedig elfelejtettél! – így szól az én Uram, az ÚR.

¹³Azért én majd a tenyerembe csapok nyereszkeséged miatt, amelyet elkövettél, és a vérontás miatt, amely országodban történt. ¹⁴Lesz-e elég bátorságod, lesz-e elég erőd akkor, amikor majd elbánok veled? Amit én, az ÚR, mondok, azt meg is teszem! ¹⁵Szétszélesztelek majd a népek közé, és szerteszórlak az országokba; véget vetek országodban a tisztátalanságnak! ¹⁶Gyalázatos leszel a népek előtt. Akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

¹⁷Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁸Emberfia! Izráel háza salakká lett számomra: a réz, az ón, a vas és az ólom a kemencében ezüstsalakká lett. ¹⁹Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel mindenestül salakká lettetek, összegyűjtelek benneteket Jeruzsálemben. ²⁰Ahogy összegyűjtik az ezüstöt, a rezet, a vasat, az ólmot és az ónt a kemencébe, és felszítják a tüzet alatta, hogy megolvassák, úgy gyűjtelek össze benneteket lángoló haragomban, kemencébe raklak, és megolvasztalak benne. ²¹Összeszedlek benneteket, felszítom ellenetek haragom tüzeit, és megolvasztalak benne. ²²Ahogy megolvad az ezüst a kemencében, úgy fogtok megolvadni Jeruzsálemben. Amikor kitöltöm rajtatok haragomat, majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

A nép vezetőinek bűne

²³Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²⁴Emberfia, mondd meg ennek az országnak: Tisztátalan föld vagy, amely nem kapott esőt a harag napján! ²⁵Prófétái összeesküvést szönek, olyanok, mint az ordító, ragadozó oroszlán: embereket esznek, kincset és drágaságot harácsolnak, sok asszonyt tesznek özvegyé. ²⁶Papjai erőszakot követtek el törvényemen, és meggyalázták szent dolgaimat. Nem tettek különbséget a szent és a közönséges között, nem tanítottak a

tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére. Szombatjaimmal nem törődtek, és gyalázatot hoztak rám. ²⁷Vezérei olyanok, mint a ragadozó farkasok: vért ontanak, embereket pusztítanak el nyereségvágyból. ²⁸Prófétái habarccsal vakolgatnak; hiábavalóságot látnak, hazugságokat jósolgatnak nekik, amikor ezt mondják: „Így szól az én Uram, az ÚR...” – pedig nem is szólt az ÚR! ²⁹Az ország népe kegyetlenül sanyargat és lelketlenül rabol, a nincstelen és szegényt nyomorgatják, a jövevényt pedig törvénytelenül sanyargatják. ³⁰Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállna a résre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam. ³¹Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzével, fejükre olvasom tetteiket! – így szól az én Uram, az ÚR.

Példázat a két házasságtörő asszonyról

23¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Volt két asszony, egy anya lányai. ³Paráznaságból éltek Egyiptomban, már ifjúkorukban paráznák voltak. Ott tapogatták a mellüket, ott szorongatták szűzies keblüket. ⁴Az idősebbik neve Oholá volt, a húgáé Oholíbá. Aztán az enyéim lettek, fiakat és leányokat szültek. A nevük így értendő: Oholá Samária, Oholíbá pedig Jeruzsálem.

⁵Oholá azonban ismét parázna lett, noha már a feleségem volt. Vágyra gerjedt szeretői, az asszírok iránt, akik eljöttek hozzá ⁶kék bíborba öltözve: helytartók és előljárók, kívánatos ifjak mindnyájan, lovasok, harci kocsin járók. ⁷Paráználkodott velük, Asszíría válogatott ifjaival és mindazokkal, akik iránt vágyra gerjedt, és tisztátalanná tette magát bálványokkal. ⁸De az egyiptomiakkal sem hagyta abba a paráználkodását, hiszen azok háltak vele fiatal korában; ők is tapogatták szűzies kebleit, és sokat paráználkodtak vele. ⁹Ezért a szeretői kezébe adtam, az asszírok kezébe, akik iránt vágyra gerjedt. ¹⁰Azok kitakarták szemérmét, elvették fiait és leányait, őt magát pedig megölték fegyverrel, és hírhedtté lett az asszonyok között, amikor végrehajtották rajta az ítéletet.

¹¹Amikor látta ezt a húga, Oholíbá, romlottabb lett nála, mert fölgerjedt a vágya, és még a nővérén is túltett a paráználkodásban. ¹²Vágyra gerjedt az asszírok iránt: a helytartók és az előljárók iránt, akik gyönyörű ruhákban jöttek el hozzá, meg a lovasok és a harci kocsin járók iránt, akik mindnyájan kívánatos ifjak. ¹³Láttam, hogy tisztátalan lett; egyformák ők mind a ketten. ¹⁴De ez még tovább ment a paráználkodásban, mert látott férfialakokat a falra vésve, a káldeusok képmását vörös festékekkel rajzolva. ¹⁵Ezek övet viselnek a derekukon, kendős turbánt a fejükön; látszik mindnyájukról, hogy tiszték, hasonlók a babilóniaiakhoz, akiknek Káldea a szülőföldje. ¹⁶Amint megpillantotta ezeket, fölgerjedt a vágya irántuk, és követeket küldött hozzájuk Káldeába. ¹⁷El is jöttek hozzá a babilóniaiak, hogy szeretkezzenek vele, és tisztátalanná tették paráznaságukkal. Amikor tisztátalanná lett miattuk, megundorodott tőlük. ¹⁸Mivel nyíltan paráználkodott, és szemérmetlenül viselkedett, megundorodtam tőle, ahogyan megundorodtam nővérétől is. ¹⁹De ő egyre többet paráználkodott, emlékezve fiatalkorára, amikor Egyiptomban paráználkodott. ²⁰Olyan szeretők iránt gerjedt vágyra, akiknek a teste feltűzelve olyan, mint a szamaraké, és akkora a hímtagjuk, akár a lovaké. ²¹Vágyódott fiatalkori fajtalanokására, amikor még Egyiptomban tapogatták kebleit, szorongatták fiatal melleit.

A hűtlenség büntetése

²²Ezért Oholíbá – így szól az én Uram, az ÚR –, én majd ellened uszítom a szeretőidet, akiktől megundorodtál, és elhozom őket ellened mindenfelől: ²³a babilóniaiakat, az összes káldeust, a Pekódból, Sóából és Kóából valókat, meg az összes asszírt velük együtt, a kívánatos ifjakat, a helytartókat és előljárókat mind, a tiszteket, a kiváló vitézeket meg az összes harci kocsin járókat. ²⁴Fölvonulnak ellened kerekeken gördülő harci kocsikkal, népek tömegével, fölszerelve nehéz és könnyű pajzzsal, sisakban, és körülvesznek téged. Én majd eléjük tárom az ügyedet, és ők saját törvényeik szerint tartanak ítéletet fölötted. ²⁵Rád zúdítom féltékenységemet, és

haragjukban elbánnak veled: orrodát, füledet levágják, ami pedig megmarad belőled, az fegyvertől pusztul el. Elviszik fiaidat és leányaidat, akik pedig megmaradnak, azokat tűz emészti meg. ²⁶Lehúzzák rólad a ruhát, és elveszik ékszereidet. ²⁷Véget vetek fajtalanokodásodnak és Egyiptomban elkezdett paráználkodásodnak. Nem tekintgetsz rájuk, és Egyiptomra sem gondolsz többé!

²⁸Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Azoknak a kezébe adlak, akiket meggyűlöltél, akiktől megundorodtál. ²⁹Gyűlöletükben elbánnak veled: elvesznek tőled mindent, amit megszereztél, azután otthagynak csupaszon, meztelenül, kitakarva parázna szemérmedet és fajtalan paráznaságodat. ³⁰Így bánnak veled, mert paráználkodtál a népekkel, és tisztátalanná tetted magadat bálványokkal. ³¹Nővéred útján jártál, ezért az ő poharát adom a kezébe!

A harag pohara

³²Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Ki kell innod a nővéred poharát,
a mélyet és öblöset;
kinevetnek és kigúnyolnak,
mert sok fér bele!

³³Részeg leszél, gyötrelemmel tele,
szörnyű borzalom pohara
nővérednek, Samáriának a pohara.

³⁴Ki kell innod, ki kell ürítened!

Még a cserepeit is rágni fogod,
és téped a melledet.

Megmondtam! – így szól az én Uram, az ÚR.

³⁵Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel te elfelejtettél, és hátat fordítottál nekem, viseld hát fajtalan paráznaságod következményét!

Vád és ítélet

³⁶Ezt mondta nekem az ÚR: Emberfia! Akarsz-e ítéletet mondani Oholá és Oholibá fölött? Akkor szembesítsd őket utálatos tetteikkel! ³⁷Mert házasságtörők, vér tapad a kezükhöz; bálványokkal követték el a házasságtörést, azoknak áldozták oda eledelül még a fiaikat is, akiket nekem szültek. ³⁸Azt is megtették velem, hogy ugyanazon a napon tisztátalanná tették szentélyemet, és meggyalázták szombatjaimat. ³⁹Mert levágták fiaikat bálványainknak, és még aznap elmentek szentélyembe, meggyalázza azt: ezt tették az én házammal! ⁴⁰Sőt emberekért küldtek, akik messze laknak tőlük; követet küldtek hozzájuk, és azok el is jöttek. A kedvükért megmosakodtál, kifestetted a szemedet, és ékszerekkel ékesítetted fel magad. ⁴¹Vetett ágyra ültél, előtte terített asztal volt, és az én tömjénemet és olajomat tetted arra. ⁴²Vidám láрма hallatszott ott. Az embertömeghez még ivócimborákat is hoztak a pusztából. Ezek karperecet adtak a nők kezére, díszes koszorút a fejükre. ⁴³Akkor ezt mondtam: Még a kivénült asszony is házasságtörő? Már egy ilyen paráznával is paráználkodnak? ⁴⁴Úgy jártak hozzá, ahogy a parázna nőhöz szokás: úgy jártak Oholához és Oholibához, ezekhez a fajtalan nőkhöz. ⁴⁵De majd igaz férfiak ítéleznek fölöttük a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, mert házasságtörők, és vér tapad a kezükhöz.

⁴⁶Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Hívjanak össze ügyükben népgyűlést, és elrettentő példaként vessék őket prédára! ⁴⁷Kövezzék meg őket a népgyűlés, és vágják őket a kardjukkal darabokra; fiaikat és leányaikat gyilkolják le, házaikat pedig perzseljék föl. ⁴⁸Véget vetek a fajtalanokodásnak az országban, hogy okuljon belőle minden asszony, és ne kövessen el olyan fajtalanságot, mint amelyet ti. ⁴⁹Így róják ki rátok fajtalanokodásotok büntetését, és viselni

fogjátok bálványozásokat vétkének következményeit. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

Példázat a rozsdás fazékról

24¹Így szólt az ÚR igéje hozzám a kilencedik évben, a tizedik hónap tizedikén: Emberfia! Írd föl magadnak ezt a nevezetes napot, éppen a mai napot: Babilónia királya éppen a mai napon indított támadást Jeruzsálem ellen.³Mondj példázatot az engedetlen népről, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR:

Tedd föl a fazekat, tedd föl,
vizet is tölts belé!

⁴Rakj bele húsdarabokat,
csupa jó darabot,
combot és lapockát,
a legjava csontokkal rakd tele!

⁵A nyáj legjavából vedd azt,
és rakj alá körben fát!

Főzd a húsdarabokat,
míg csak meg nem főnek
a csontok is benne!

⁶Ezzel azt mondja az én Uram, az ÚR:

Jaj a vérontó városnak,
e rozsdás fazéknak,
mert a rozsdája nem megy le róla!
Szedd ki belőle a darabokat sorra,
válogatás nélkül.

⁷Mert ott van benne a vér,
melyet a csupasz kőre ontott,
nem a földre öntötte,
hogy a por betakarhatná,

⁸így keltett haragot,
így indított bosszúra.

Én is kiontom a vérét a csupasz kőre,
hogy ne lehessen betakarni!

⁹Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Jaj a vérontó városnak!
Én is nagy máglyát rakatok:

¹⁰hozzatok sok fát,
gyújtsatok nagy tüzet,
főzzétek puhára a húst,
hadd főjön szét teljesen,
égjenek oda a csontok!

¹¹Hagyjátok üresen állni a parázson,
hadd tüzesedjék át,
legyen izzó a rézfazék,
hogy megolvadjon benne a tisztátalanság,
leégjen róla a rozsdá!

¹²Kimerítő volt a fáradozás,
mégsem ment le róla a sok rozsdá,

a tűzben is rajta maradt a rozsda!
¹³Fajtalán tisztátalanságodból
 meg akartalak ugyan tisztogatni,
 de te nem tisztultál meg.
 Hát ne is tisztulj meg tisztátalanságodtól,
 amíg ki nem töltöm rajtad haragomat!
¹⁴Én, az ÚR, megmondtam,
 be is teljesedik, mert véghezviszem!
 Nem engedek, nem szánakozom,
 és nem könyörülök!
 Ahogyan éltél és amiket tettél,
 aszerint ítélek el!
 – így szól az én Uram, az ÚR.

Híradás Jeruzsálem elestéről

¹⁵Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁶Emberfia! Én most hirtelen halállal elveszem tőled azt, aki neked kedves, de te ne gyászold, ne sirasd, könnyedet se hullasd! ¹⁷Csak halkan sóhajtozz, ne gyászold úgy, ahogy a halottakat szokták! Tedd föl a fejdíszedet, és kösd a lábadra sarudat, ne takard el a bajuszodat, és ne edd a gyászolók kenyerét!

¹⁸Elmondtam ezt reggel a népnek; estére meghalt a feleségem. Másnap reggel a kapott parancs szerint cselekedtem. ¹⁹Ekkor a nép ezt mondta nekem: Magyarázd meg nekünk, hogy mit jelent a számunkra az, amit előttünk csinálsz! ²⁰Ezt feleltem nekik: Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²¹Mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Én most meggyalázom szentélyemet, erősségeketek, melyre büszkék vagytok, amely nektek kedves, amely után vágyódtok; fiaitok és leányaitok pedig, akiket ott hagyatok, fegyvertől esnek el. ²²Azt fogjátok csinálni, amit én csináltam: nem takarjátok el bajuszotokat, és nem eszitek a gyászolók kenyerét. ²³Fejdísz lesz a fejeteiken, saru a lábatokon; nem fogtok gyászolni, sem sírni, hanem elsorvadtok bűneitek miatt, és csak sóhajtoztok egymás között. ²⁴Ezékiel pedig intő jel lesz a számotokra: amit ő csinált, ugyanazt csináljátok majd ti is. Amikor ez bekövetkezik, akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

²⁵Hozzád pedig, emberfia, azon a napon, amelyen elveszem tőlük erősségüket, ékességüket, amelynek örülnek, amely kedves nekik és amely után vágyódnak, meg a fiaikat és leányaikat, ²⁶azon a napon egy menekült jön hozzád, hogy hírt hozzon neked. ²⁷Azon a napon megnyílik majd a szád, beszélni fogsz a menekülttel, és többé nem kell hallgatnod. Intő jel leszel számukra, és majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ítélethirdetés Ammón ellen

25¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Fordulj Ammón népe felé, és prófétálj ellene! ³Ezt mondd Ammón népének: Halljátok az én Uramnak, az ÚRnak igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hahotáztál, amikor szentélyemet meggyalázták, amikor Izráel földje elpusztult, és amikor Júda háza fogságba került, ⁴azért én a keleten lakók birtokába adlak. Tábort vernek országodban, ott építik fel hajlékukat; ők eszik meg gyümölcsödet, és tejedet ők fogják meginni. ⁵Rabbá városát tevék legelőjévé teszem, Ammón földjét pedig juhok delelőhelyévé. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

⁶Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel tapsoltál kezeddel, dobogtál lábaddal, és megvetéssel, szívből örültél Izráel földjének a sorsán, ⁷azért én kinyújtom a kezemet ellened, odavetlek zsákmányul a népeknek, kiirtalak a nemzetek közül, és kipusztítalak az országok közül. Megsemmisítelek, és majd akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

Ítélethirdetés Móáb és Edóm ellen

⁸Így szól az én Uram, az ÚR: Móáb és Széír azt mondja, hogy Júda háza is csak olyan, mint a többi nép. ⁹Azért én most utat nyitok Móáb hegyoldalán a városok felé, végvárai felé, az ország díszei, Bét-Hajjesímót, Baal-Meón és Kirjátajim felé. ¹⁰Ammón népe felé is utat nyitok a keleten lakók előtt, és birtokukba adom. Nem is emlékeznek többé Ammónra a népek körében. ¹¹Móáb fölött is ítéletet tartok; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

¹²Így szól az én Uram, az ÚR: Edóm kegyetlen bosszút állt Júda házán, és nagy bünt követett el azzal, hogy bosszút állt rajta. ¹³Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Kinyújtom a kezemet Edóm ellen, és kiirtok belőle embert és állatot. Romhalmazzá teszem, Témántól Dedánig fegyvertől esnek el. ¹⁴Népem, Izráel által állok bosszút Edómon, és ők lángoló haragom szerint bánnak el Edómmal. Akkor majd megtudják, hogy milyen az, ha én bosszút állok! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ítélethirdetés a filiszteusok ellen

¹⁵Ezt mondja az én Uram, az ÚR: A filiszteusok bosszúból cselekedtek, és kegyetlen bosszút álltak, fennhéjázó lélekkel, örökös ellenségként pusztítva. ¹⁶Ezért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kinyújtom kezemet a filiszteusok ellen, kiirtom a krétaiakat, és elpusztítom a tengerparton lakók maradékát. ¹⁷Kegyetlenül bosszút állok rajtuk, megfenyítem őket haragomban. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor bosszút állok rajtuk!

Jövendölés Tírusz ostromáról és pusztulásáról

26¹A tizenegyedik évben, a hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Tírusz ezt mondta Jeruzsálemről:

Haha! Összetört a népek kapuja,
feltárult előttem!
Gazdag leszek, mert romhalmazzá vált!

³Ezért így szól az én Uram, az ÚR:
Én ellened fordulok, Tírusz,
sok népet hozok ellened,
ahogyan a tenger hozza hullámain.
⁴Lerombolják Tírusz várfalait,
ledöntik bástyáit.
Még a port is lesöpröm róla,
kopár sziklává teszem.
⁵Hálók szárítóhelye lesz a tenger közepén.
Megmondtam – így szól az én Uram, az ÚR –:
a népek zsákmánya lesz!
⁶A szárazföldön levő falvait
fegyverrel irtják ki.
Akkor majd megtudják,
hogy én vagyok az ÚR!

⁷Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elhozom Tírusz ellen Nebukadneccart, Babilónia királyát, a királyok királyát északról, lovakkal, harci kocsikkal, lovasokkal és nagy tömegű hadinéppel.

⁸A szárazföldön levő falvaikat
fegyverrel irtja ki.
Ostromgépeket állít veled szemben,

sáncot emel ellened,
és pajzsok alatt tör ellened.
⁹Faltörő kost szegez falaidnak,
bástyáidat pedig
csákányaival rombolja le.

¹⁰Belep a por, amelyet
felver tömérdek lova;
megrendülnek várfalaid
a lovasok és a kerekeken gördülő
harci kocsik zajától,
amikor betör kapuidon,
ahogy betörnek
egy ostromlott városba.

¹¹Lovainak patái utcáidon tipornak,
népedet fegyverrel gyilkolja le,
hatalmas oszlopaid a földre zuhannak.

¹²Elragadják zsákmányként gazdagságodat,
elrabolják áruidat;
ledöntik várfalaidat,
gyönyörű házaidat lerombolják,
a köveket, a gerendákat,
még a port is
a tenger közepébe szórják.

¹³Véget vetek hangos éneklésednek,
citerád hangja
sem hallatszik majd többé.

¹⁴Kopár sziklává teszek;
hálók szárítóhelye leszel;
nem építenek fel többé.

Én, az ÚR, megmondtam!
– így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁵Ezt mondja az én Uram, az ÚR Tírusznek: Megrendülnek a szigetek összeomlásod
hallatára, amikor nyögnek a halálra sebzettek, és ott tombolnak a gyilkosok. ¹⁶Leszáll majd
trónjáról a tengeri országok összes fejedelme, leteszik palástjukat, és levetik tarka ruháikat.
Rémületbe öltöznek, a földre ülnek, nem múlik remegésük, úgy szörnyülködnek rajtad.

¹⁷Siratóénekebe kezdenek, és ezt mondják majd rólad:

Jaj, de elpusztultál,
te dicsőített város,
amely a tenger közepén lakott!
A tenger volt az erőssége,
neki és lakóinak,
rettegésben tartottak
minden környékükön lakót!

¹⁸Most, amikor elbuktál,
remegés tör a szigetekre,
megrémülnek a tenger szigetei,
hogy ilyen véged lett.

¹⁹Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Amikor romvárossá teszek, amilyenek az elhagyatottá lett városok, amikor rád zúdítom a mélység árját, és elborítanak a nagy vizek, ²⁰akkor letaszítalak a sírba roskadókhöz, a hajdan élt emberekhez, és ott kell laknod a föld mélyében, az ősidők óta puszta helyen, a sírba roskadóknál; lakatlan leszel, bár ékessé tettek az élők földjén. ²¹Rettenetes véget hozok rád, többé nem leszel! Keresni fognak, de nem találnak meg soha többé! – így szól az én Uram, az ÚR.

Tírusz összeomlása

27¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Te, emberfia, kezdj siratóénekebe Tíruszról, ³és mondd Tírusznak, amely a tenger kapujánál lakik, és sok sziget népével kereskedik: Így szól az én Uram, az ÚR:

Tírusz, te azt mondtad:

Tökéletesen szép vagyok!

⁴A tenger közepén van a birodalmad, tökéletesen szépnek építettek.

⁵Szenír ciprusaiból készítették

összes oldaldeszkádat,

libánoni cédrust hoztak,

abból csinálták árbocodat.

⁶Básáni tölgyfából

készítették evezőidet,

elefántcsonttal díszített fedélzetet

ciprusfából készítették,

mely a kittiek szigeteiről való.

⁷Egyiptomi tarka vászonból

volt a vitorlád, hogy felismerjenek;

Elísá szigeteiről való

kék és piros bíbort használtál ponyvának.

⁸Szidón és Arvad lakói

voltak evezőseid,

Tírusz legügyesebb emberei

voltak matrózaid.

⁹Gebál legtapasztaltabb

és legügyesebb emberei

javígtatták sérüléseidet.

A tenger minden hajója és hajósa

megfordult nálad, hogy veled kereskedjék.

¹⁰Perzsák, lídek és pútiak

voltak hadsereged katonái,

pajzsot és sisakot akasztottak rád:

azok díszítettek.

¹¹Falaidon körös-körül arvadiak álltak seregedben, bástyáidon pedig gammádiak. Pajzsaidat körös-körül falaidra akasztották, ezek tették teljessé szépségedet. ¹²Tarsís sokféle árut vásárolt tőled, piacodra pedig ezüstöt, vasat, ónt és ólmot hoztak, ¹³Jáván, Túbal és Mesek kalmárai rabszolgákkal és rézből készült tárgyakkal fizettek áruidért, ¹⁴Bét-Tógarmából hátszlovakat, kocsi elé valókat és öszvéreket hoztak piacodra. ¹⁵Dedáni kalmárokkal és sok szigettel kereskedtél, elefántcsontot és ébenfát hoztak neked fizetségül.

¹⁶Az arámok is vásároltak tőled sokféle készítményt, és türkizt, bíborszínű gyapjút, tarka

szötteket, fehér gyolcsot, korallokat és rubint hoztak piacodra. ¹⁷Júda és Izráel kalmárai minniti búzát, füget, mézet, olajat és balzsamot adtak cserébe áruidért. ¹⁸Damaszkusz is vásárolt tőled sokféle készítményt, mindenféle árut: helbóni borért és hófehér gyapjúért. ¹⁹Vedán és Jáván Uzzálból kovácsolt vasat, fahéjat és illatos nádat hozott piacodra; ezeket adták cserébe áruidért. ²⁰A dedáni kalmárok lótakarókat hoztak. ²¹Arábiával és Kédár összes fejedelmével kereskedtél: bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedtek veled. ²²Sába és Ramá kalmárai a legfinomabb balzsamot, mindenféle drágakövet és aranyat hoztak piacodra. ²³Hárán, Kanné, Eden és Sába kalmárai, Assúr és Kilmad kalmárai ²⁴díszruhákat, kék bíbor köpenyeket és tarka ruhákat árusítottak vásáraidon, színes szőnyeget, fonott és sodrott köteleket. ²⁵Tarsís-hajók szállították áruidat;

gazdag és tekintélyes lettél
a tenger közepén.

²⁶Nagy vizekre vittek evezőseid,
de szétzúzott a keleti szél
a tenger közepén.

²⁷Kincseid és piaci áruid,
hajósaid és matrózaid,
azok, akik javígtatták sérülésedet,
akik áruiddal kereskedtek
és az összes katonád:
a rajtad levő sokaság
elsüllyed mindenestül a tenger közepén,
összeomlásod idején.

²⁸Matrózaid jajkiáltásától
megrendülnek a partvidékek.

²⁹Kiszáll a hajókból minden evezős,
a tengeri hajósok és a matrózok
mind a szárazföldre lépnek.

³⁰Hangosan jajgatnak miattad,
és keservesen kiáltoznak;
port hintenek a fejükre,
és meghemperegnek a hamuban.

³¹Kopaszra nyiratkoznak miattad
és gyászruhát öltenek,
sírnak miattad keserű lélekkel,
siratnak keservesen.

³²Fájdalmukban siratóénekekbe kezdenek,
és így énekelnek rólad:
Kicsoda pusztult el úgy,
mint Tírusz a tenger közepén?!

³³Amikor áruid
a tengerről megérkeztek,
sok népet elláttál,
kincset érő portékáid tömegével
gazdaggá tetted a föld királyait.

³⁴Most pedig hajótörött lettél a tengeren,
a vizek mélyén,
elsüllyedtek áruid
és a rajtad levő egész embertömeg.

³⁵A szigetek összes lakója
rajtad szörnyülködik,
királyaikat rémület fogja el,
eltorzul az arcuk.

³⁶A népek kereskedői
fölszisszennek miattad.
Rettenetes véged lett,
nem lesz belőled soha semmi!

Tírusz elpusztul felfuvalkodottsága miatt

28¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Felfuvalkodtál, és ezt mondtad:

Isten vagyok én,
Isten lakóhelyén lakom,
a tenger közepén!

Pedig csak ember vagy, nem Isten,
csak te tartod magad olyan nagyra,
akár egy isten.

³Biztosan bölcsőbb vagy Dánielnél,
nem marad előtted titokban semmi!

⁴Bölcsességeddel és értelmekkel
szereztél gazdagságot,
aranyat és ezüstöt
szereztél kincstáraidba.

⁵Nagyon értesz a kereskedéshez,
így gyarapítottad egyre gazdagságodat,
és felfuvalkodtál, mert meggazdagodtál.

⁶Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR:
Mivel olyan okosnak tartottad magad,
mint amilyen Isten,

⁷ezért íme, idegeneket küldök ellened,
a legkegyetlenebb népeket.

Kardot rántanak ellened,
bármilyen szép és bölcs legyél is,
és véget vetnek fényűzésednek.

⁸Sírba taszítanak, halálra sebzetten
pusztulsz el a tenger közepén.

⁹Mondhatod-e majd gyilkosaidnak:
Isten vagyok én!?

Csak ember vagy te, nem Isten,
kiszolgáltatva azoknak, aki az életedre törnek!

¹⁰A körülmetéletlenek módján halsz meg,
idegeneknek kiszolgáltatva.

Én megmondtam

– így szól az én Uram, az ÚR!

Újabb siratóénekek Tírusz bukásán

¹¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹²Emberfia! Kezdj siratóénekebe Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Te voltál a mintakép,
tele bölcsességgel, tökéletes szépség.
¹³Édenben, Isten kertjében voltál,
mindenféle drágakő borított:
rubin, topáz és jáspis,
krizolit, ónix és nefrit,
zafír, karbunkulus és smaragd.
Aranyból készültek foglalataid,
és a rajtad levő vésetek
teremtésed napján elkészültek.

¹⁴Kiterjesztett szárnyú,
fölkent kerúb voltál.
Isten szent hegyén helyeztelek el,
tüzes kövek közt járkáltál.
¹⁵Feddhetetlen életű voltál
teremtésed napjától fogva,
míg álnokság nem
találtatott benned.

¹⁶Bősz kufárkodásod közben
megteltél erőszakkal, és vétkessé lettél.
Azért száműztelek Isten hegyéről,
és elkergettelek, te kiterjesztett szárnyú kerúb,
a tüzes kövek közül.

¹⁷Szépségedben felfuvalkodtál,
rosszra használtad bölcsességedet
a fényűzés kedvéért.
Ledobtalak hát a földre,
látványossággá tettelek
a királyok számára.

¹⁸Sok bűnőddel,
álnok kufárkodásoddal
meggyaláztad szentélyeidet.
Azért tüzet gyújtottam benned,
és megemésztett téged,
hamuvá tettelek a földön
mindenki szeme láttára.

¹⁹Akik csak ismertek a népek között,
szörnyülködnek rajtad.
Rettenetes véged lett,
nem lesz belőled soha semmi!

Prófécia Szidónról

²⁰Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²¹Emberfia! Fordulj Szidón irányába, és profétálj ellene! ²²Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR:

Ellened fordulok, Szidón,
és megmutatom rajtad dicsőségemet.
Majd megtudják,
hogy én vagyok az ÚR,
amikor ítéletet tartok fölötte,
és megmutatom rajta, hogy szent vagyok!
²³Mert dögvészt bocsátok rá,
és vérontást utcáira,
hullanak benne a halálra sebzettek,
mert rátör a fegyver mindenfelől.
Akkor majd megtudják,
hogy én vagyok az ÚR!

²⁴Szidón nem lesz többé Izráel háza számára szúrós tövis és fájdalmas túske azok között,
akik körülötte laknak, és akik megvetik. Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az Úr!

²⁵Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor összegyűjtöm Izráel házát a népek közül, amelyek
közé szétszóródtak, akkor a népek szeme láttára mutatom meg rajtuk, hogy szent vagyok;
mert a maguk földjén fognak lakni, amelyet szolgáltnak, Jákóbnak adtam. ²⁶Biztonságban
laknak ott; házakat építenek, és szőlőket ültetnek, biztonságban laknak. Amikor ítéletet tartok
a körülöttük lakók fölött, akik megvetették őket, megtudják majd, hogy én, az ÚR vagyok az ő
Istenük.

Jövendölés Egyiptom lehanyatlásáról

29¹A tizedik esztendőben, a tizedik hónap tizenkettedikén így szólt hozzám az ÚR igéje:
²Emberfia! Fordulj a fáraónak, Egyiptom királyának az irányába, és profétájlj ellene és
Egyiptom ellen! ³Szólj és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR:

Én ellened fordulok, te fáraó,
Egyiptom királya,
te nagy szörnyeteg, aki
a Nílus ágai között heverészel,
és ezt mondd: Enyém a Nílus,
én magam alkottam!
⁴Horgokat akasztok az álladba,
pikkelypáncélodhoz ragasztom
a Nílusod halait,
aztán kirántalak a Nílusodból
a Nílusod halaival együtt,
amelyek pikkelypáncélodhoz ragadtak.
⁵Kidoblak a pusztába
a Nílusod halaival együtt,
a nyílt mezőre esel.
Nem szednek föl és nem temetnek el,
a föld vadjainak és az ég madarainak
adlak eledelül.
⁶Majd megtudja Egyiptom minden lakója,
hogy én vagyok az ÚR.
Mert olyan támasz voltál
Izráel házának, mint a nád:

⁷Ha kézbe fogtak, összetörtél,
és végighasítottad vállukat,
ha rád támaszkodtak, összeroppantál,
és megrogyasztottad derekukat.

⁸Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, fegyvert hozok ellened, és kiirtok belőled embert és állatot. ⁹Egyiptom földje pusztaság és romhalmaz lesz, mivel azt mondta: Enyém a Nílus, én magam alkottam! Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR! ¹⁰Ezért én ellened fordulok és a Nílus ellen. Egyiptom földjét romhalmazzá, csupa rommá teszem Migdóltól Szevenéig, Etiópia határáig. ¹¹Nem jár arra ember, állat sem jár arra; lakatlan lesz negyven évig. ¹²Egyiptom földjét pusztasággá teszem az elpusztult országok sorában. Városai a romvárosok sorába kerülnek, pusztán maradnak negyven évig. Az egyiptomiakat pedig szétszélesztetem a népek közé, és elszórom őket az országokba!

¹³De ezt mondja az én Uram, az ÚR: Negyven év múlva összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak. ¹⁴Jóra fordítom Egyiptom sorsát; visszahozom őket Patrós földjére, eredeti hazájukba, és ott alávetett királyság lesznek. ¹⁵Alávetettebb lesz, mint más királyságok, nem tud többé a népek fölé emelkedni. Erőtlené teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken. ¹⁶Nem ő lesz többé Izráel házána a bizodalma, nem emlékeztet arra a bűnre, hogy hozzá fordultak. Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az ÚR!

¹⁷A huszonhetedik évben, az első hónap első napján így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁸Emberfia! Nebukadneccar, Babilónia királya nehéz munkát végeztetett haderejével Tírusszal szemben. Mindenkinek belekopaszodott a feje, és feltört a válla, mégsem lett meg a jutalma sem neki, sem haderejének azért a munkáért, amelyet Tírusszal szemben végeztek.

¹⁹Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, én Nebukadneccarnak, Babilónia királyának adom Egyiptomot. Elveszi kincseit, zsákmányt ejt, és prédát szerez. Ez lesz a jutalma haderejének ²⁰azért a munkáért, amelyet végzett: neki adom Egyiptomot, mert nekem szolgált vele – így szól az én Uram, az ÚR.

²¹Azon a napon újra megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ítélet jön Egyiptomra

30¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Prófétálj, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR:

Jajgassatok: Jaj, micsoda nap!

³Mert közel van a nap,
közel van az ÚR napja!

Borús nap lesz az, a népek ideje.

⁴Eljön a fegyver Egyiptom ellen,
reszketés lesz Etiópiában,
hullanak a halálra sebzettek Egyiptomban,
elviszik kincseit,
és földig lerombolják.

⁵Etiópok, pútiak, lídek,
mindenféle keverék nép,
Kúb és a vele szövetséges ország lakói
egyaránt fegyver által esnek el.

⁶Ezt mondja az ÚR:
Elesnek Egyiptom támogatói,

lehanyatlik gőgös hatalma.
Migdóltól Szevéniég
fegyvertől esnek el a benne lakók!
– így szól az én Uram, az ÚR.

⁷Pusztává lesz,
az elpusztult országok sorsára jut,
és városai a romvárosok
sorsára jutnak.

⁸Majd megtudják,
hogyan vagyok az ÚR,
amikor lángba borítom Egyiptomot,
és segítői mind összetörnek.

⁹Azon a napon
követeket küldök ki hajókon,
hogy fölriasszák a gondtalan Etiópiát.
Reszketés jön rájuk
Egyiptom napja miatt,
amely már közeleg!

¹⁰Ezt mondja az én Uram, az ÚR:
Véget vetek a hatalmas egyiptomi népnek
Nebukadneccar babilóniai király által.

¹¹Elhozom őt és népét,
a legkegyetlenebb népeket
az ország elpusztítására.
Kardot rántanak Egyiptom ellen,
és halálra sebzettekkel töltik meg az országot.

¹²Kiszáritom a Nílus ágait,
és gonosztevők kezébe adom az országot.
Idegenekkel pusztítatom el
az országot és a benne levőket.
Én, az ÚR, megmondtam!

¹³Ezt mondja az én Uram, az ÚR:
Elpusztítom a bálványokat,
kiirtom a bálványszobrokat Nófból,
Egyiptomban nem lesz
többé fejedelem.
Félelmet keltek majd Egyiptomban.

¹⁴Elpusztítom Patrószt,
lángba borítom Cóant,
ítéletet tartok Nó fölött.

¹⁵Kiöntöm haragomat Színre,
Egyiptom erős várára,
és kiirtom Nó népének tömegét.

¹⁶Lángba borítom Egyiptomot,
kínok között vergődik Szín,
Nó falain réseket törnek,
Nófot fényes nappal ostromolják.

¹⁷Őn és Pí-Beszet ifjai

fegyvertől esnek el,
az asszonyok pedig fogságba mennek.

¹⁸Tahpanhészben sötét lesz nappal,
ha összetöröm ott Egyiptom igáját.

Vége lesz gögös erejének.

Őt magát felhő borítja be,

leányai pedig fogságba mennek.

¹⁹Így tartok ítéletet Egyiptom fölött;

akkor majd megtudják,

hogy én vagyok az ÚR!

²⁰A tizenegyedik évben, az első hónap hetedikén így szólt hozzám az ÚR igéje: ²¹Emberfia! Eltörtem a fáraónak, Egyiptom királyának a karját, de nem kötötték be, hogy meggyógyítsák, pólyát sem raktak rá, hogy megerősödjék, és fegyvert foghasson.

²²Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Íme, én a fáraó, Egyiptom királya ellen fordulok, és mindkét karját eltöröm: az épet is, meg a töröttet is, és kiütöm kezéből a fegyvert.

²³Szétszéleszttem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. ²⁴Babilónia királyának a karjait megerősítem, és kardomat a kezébe adom. A fáraó karjait azonban eltöröm, és keservesen fog nyögni előtte, mint akit halálra sebeztek. ²⁵Megerősítem Babilónia királyának a karjait, a fáraó karjai pedig lehanyaglanak. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor kardomat Babilónia királyának a kezébe adom, hogy azt Egyiptom ellen fordítsa.

²⁶Szétszéleszttem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Asszíria intő példa Egyiptom számára

31 ¹A tizenegyedik évben, a harmadik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Mondd ezt a fáraóról, Egyiptom királyáról és népe tömegéről:

Nagyságban ki volna hozzád fogható?

³Nézd, Asszíria olyan volt,

mint egy libánoni cédrus:

szépek voltak ágai, árnyas a lombja;

magasra nőtt,

teteje a felhőket érte.

⁴Víz növelte nagyra,

a mélység vizei tették magassá.

Folyóikat az ő tövéhez

árasztották mindenfelől,

csak patakokat bocsátottak

a mező többi fájához.

⁵Ezért lett magasabb növésű,

mint a mező többi fája:

sok ága nőtt,

és hosszú hajtásai lettek

a sok víztől, amely feléje áradt.

⁶Ágain fészket rakott

minden égi madár,

hajtásai alatt fialt

a mező minden vadja,

s árnyékában lakott mindenféle nép.

⁷Szép volt nagyságával,
hosszan kinyúló ágaival,
mert gyökerei sok vizet kaptak.

⁸Nem volt hozzá fogható cédrus
az Isten kertjében,
a ciprusoknak sem voltak
hozzá hasonló ágai,
és a platánoknak sem voltak
olyan hajtásai, mint neki:
Isten kertjében egy fa sem volt
szépségben hozzá hasonló.

⁹Széppé tettem őt lombos ágaival,
irigykedett is rá Éden minden fája
az Isten kertjében.

¹⁰Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR:
Mivel magasra nőtt,
és teteje a felhőket érte,
felfuvalkodott magassága miatt,

¹¹a népek urának kezébe adtam:
tegyen vele azt, amit akar.
Bűne miatt taszítottam el.

¹²Kivágták az idegenek,
ledöntötték a legkegyetlenebb népek.
A hegyekre és a völgyekbe
hullottak lombos ágai,
hajtásai összetörtek
az ország patakmedreiben.
Árnyékából elvonult
a föld összes népe, és magára hagyta.

¹³Ledőlt törzsére rátelepedett
minden égi madár,
hajtásain ott tanyázott
minden mezei vad.

¹⁴Azért ne nőjön túl magasra
a víz mellett egy fa sem,
ne nyújtsa fel tetejét
a felhők közé!
Ne bizakodjék el nagyságában
senki, ha a víz táplálja,
mert mindenki halálra jut,
a föld mélyébe,
azokkal az emberekkel,
akik leszálltak a sírba.

¹⁵Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor leszállt a holtak hazájába, gyászba borítottam miatta a mélység vizeit, gátat vetettem folyóinak, és visszatartottam a víztömegeket. Feketébe öltöztettem miatta a Libánont, miatta a mező fái is mind elepedtek. ¹⁶Zuhanásának hangjával megrendítettem a népeket, amikor a holtak hazájába taszítottam a sírba roskadókkal együtt; és megvigasztalódott a föld mélyében Éden minden fája, Libanon válogatott szépsége, mindaz,

amit a víz táplált. ¹⁷Mert ezek is leszálltak vele a holtak hazájába, a fegyverrel megöltekhez, azokkal a népekkel együtt, amelyek hatalmának árnyékában éltek.

¹⁸Dicsőségben és nagyságban Éden fáí között ki volna hozzád fogható? De majd Éden fáíval együtt le kell szállnod a föld mélyébe, ahol körülmetéletlenek közt fekszel, fegyverrel megöltekkel együtt. Így jár majd a fáraó és népének egész tömege! – így szól az én Uram, az ÚR.

Siratóének Egyiptom fölött

32¹A tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje:
²Emberfia! Kezdj siratóénekbe a fáraóról, Egyiptom királyáról! Ezt mondd róla:

Olyan voltál a népek között,
akár egy oroszlán!

Mint egy tengeri szörnyeteg,
hullámokat vertél folyóidban,
fölvartad lábaiddal a vizet,
fölkavartad folyamait.

³Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Kivetem rád hálómat
a sok összegyűjtött néppel,
és kihúzlak kerítőhálómmal.

⁴Ledoblak a földre,
kivetlek a nyílt mezőre;
elhozok rád

mindenféle égi madarat,
jól tartok belőled
minden földi állatot.

⁵Testedet a hegyekre hajítom,
megtöltöm a völgyeket hulláddal.

⁶Kiömlő véreddel megöntözöm
a földet egészen a hegyekig,
megtelnek vele a patakmedrek.

⁷Amikor kimúlsz, befedem az eget,
és elsötétítem csillagait;
a napot felhővel takarom el,
a hold fénye sem világít.

⁸Minden égitestet elsötétítek miattad,
és országodat sötétségbe borítom!
– így szól az én Uram, az ÚR.

⁹Sok népet megdöbrentek, amikor eljuttatom összeomlásod hírét a nemzetekhez; olyan országokba, amelyeket nem ismersz. ¹⁰Rémületbe ejtek sok népet, királyaikat borzalom fogja el miattad, amikor kardomat suhogtatom előttük; állandó rettegésben lesznek a maguk életéért összeomlásod idején.

¹¹Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Elér téged Babilónia
királyának fegyvere!

¹²Leterítem néped tömegét
a hősök fegyverével,

akik a népek közt a legkegyetlenebbek;
elpusztítják Egyiptom büszkeségét,
kipusztul népének egész tömege.

¹³Kipusztítok minden állatot
a nagy vizek mellől,
többé nem zavarja föl azokat
ember lába,

állatok patája sem zavarja föl.
¹⁴Akkor megtisztítom vizeiket,
hogy olajként folyjanak folyóik!
– így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁵Amikor pusztává teszem Egyiptomot,
és mindenestül elpusztul az ország,
amikor megverem minden lakóját,
megtudják majd,
hogy én vagyok az ÚR!

¹⁶Síratóének ez, sírva énekeljék
a népek leányai, sírva énekeljék,
Egyiptomról és egész tömegéről
sírva énekeljék!
– így szól az én Uram, az ÚR.

Egyiptom is a népek temetőjébe kerül

¹⁷A tizenkettedik évben, az első hónap tizenötödikén így szólt hozzám az ÚR igéje:

¹⁸Emberfia! Sirasd el a népek leányaival Egyiptom népe tömegét, és küldd le az előkelőket a föld mélyébe, a sírba roskadókhöz! ¹⁹Különb vagy-e bárkinél is? Menj, és feküdj a körülméletlenek mellé!

²⁰A fegyverrel megöltek közt fognak elesni! Fegyver martaléka lett, elvonszolták őt és népe egész tömegét. ²¹Így fognak beszélni róla és segítőiről a hatalmas hősök a holtak hazájában: Leszálltak, itt fekszenek a körülméletlenek között, a fegyverrel megöltek között!

²²Ott van Asszíria, egész népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten. ²³A sírgödör legalján adtak neki helyet, ott van népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten, pedig rettegésben tartották az élők földjét.

²⁴Ott van Élám, népének egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten. Körülméletlenül szálltak le a föld mélyébe, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt. ²⁵A megöltek közt adtak fekvőhelyet neki, népe egész tömegének körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülméletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt; odadobták őket a halálra sebzettek közé.

²⁶Ott van Mesek és Túbal, népük egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülméletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. ²⁷Nem fehetnek együtt azokkal a hősökkel, akik a körülméletlenek közül estek el, de fegyverzetükkel együtt szálltak le a holtak hazájába, és kardjukat a fejük alá tették. Büntetésük még a csontjaikra is ránehezedik, mert erejükkel rettegésben tartották az élők földjét. ²⁸Te is összeomlasz a körülméletlenekkel együtt, és ott fekszel majd a fegyverrel megöltek között.

²⁹Ott van Edóm, királyaival és összes fejedelmével, akiket vitézségük ellenére odadobtak a fegyverrel megöltek közé; a körülméletlenek és a sírba roskadók között fekszenek.

³⁰Ott vannak észak uralkodói, és minden szidóni, akik megszegyenülve szálltak le a halálra sebzettekkel együtt, pedig rettegett vitézek voltak; körülmetéletlenül fekszenek a fegyverrel megöltek között, és gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt.

³¹Ha ezeket látja a fáraó, megvigasztalódik népe tömegének sorsán. Fegyver ölte meg a fáraót és egész haderejét – így szól az én Uram, az ÚR. ³²Rettegésben tartottam vele az élők földjét, de oda kellett feküdnie a fáraónak és népe egész tömegének a körülmetéletlenekkel együtt a fegyverrel megöltek közé – így szól az én Uram, az ÚR.

Az őrálló felelőssége

33¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi, ³az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet, ⁴akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, akkor csak magát okolhatja majd a haláláért. ⁵Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: ő a hibás a haláláért, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét. ⁶Ha ellenben az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de vérét az őrállótól kérem számon.

⁷Emberfia! Ilyen őrállóvá tettek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! ⁸Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon. ⁹De ha figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented az életedet.

¹⁰Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házában: Ti így beszéltek: Ránk nehezednek bűneink és vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben? ¹¹Ezt mondd nekik: Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza?

¹²Te pedig, emberfia, mondd meg a népednek: Az igazat nem menti meg igazsága, ha vétkéssé válik; a bűnös sem bukik el bűne miatt, ha megtér bűnéből. Az igaz sem maradhat életben, ha vétkéssé válik. ¹³Ha azt mondom az igaznak, hogy élni fog, de ő elbizakodik igazságában, és gonoszságot művel, akkor elfelejtem neki igaz tetteit, és meg fog halni, mert gonoszságot művelt. ¹⁴Ha pedig azt mondom a bűnösnek, hogy meg fog halni, de ő megtér vétkéből, törvény és igazság szerint él, ¹⁵ha a bűnös visszaadja a zálogot, a rablott holmiért kártérítést fizet, az életre vivő rendelkezéseket követi és nem követ el gonoszságot, akkor élni fog, nem kell meghalnia. ¹⁶Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Követte a törvényt és az igazságot, tehát élni fog.

¹⁷Néped ezt mondja: Nem következetes az ÚR! Pedig ők nem következetesek. ¹⁸Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot művel, meghal miatta. ¹⁹Ha pedig a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, akkor emiatt élni fog. ²⁰Mondhatjátok, hogy nem következetes az ÚR, én akkor is mindegyikötöket a maga tettei szerint ítélem meg, Izráel háza!

Ítélethirdetés a júdaiak elbizakodottsága miatt

²¹Fogságunk tizenkettedik évében, a tizedik hónap ötödikén egy menekült érkezett hozzám Jeruzsálemből, és ezt mondta: Elesett a város! ²²Az ÚR pedig már a menekült érkezése előtti estén megragadott engem, és reggel, mielőtt megérkezett volna hozzám a menekült, megnyitotta a számat. Megnyílt a szám, és nem kellett tovább hallgatnom.

²³Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²⁴Emberfia! Azoknak a romoknak a lakói, ott Izráel földjén, ezt mondogatják: Ábrahám egymaga volt, és örökségül kapta az országot. Mi sokan vagyunk, nekünk jutott örökségül az ország.

²⁵Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Vérrel együtt eszitek a húst, fölnéztek bálványaitokra, vért ontotok, és ti akarjátok örökölni az országot? ²⁶Fegyveretekre támaszkodtok, utálatos dolgokat műveltek, egymás feleségét tisztátalanná teszitek, és ti akarjátok örökölni az országot?

²⁷Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy akik a romok között vannak, fegyvertől esnek el, akik a mezőn vannak, azokat a vadállatoknak adom eledelül, akik pedig erődökben és barlangokban vannak, dögvészből pusztulnak el. ²⁸Sivárrá és kietlenné teszem az országot, vége lesz gögös erejének. Koparak lesznek Izráel hegyei, nem jár rajtuk senki. ²⁹Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor az országot sivárrá és kietlenné teszem, a sok utálatos dolog miatt, amit elkövettek.

A próféta csúfolói

³⁰Emberfia! Rólad beszélget néped a falak mellett és a házak kapujában. Így beszélgetnek maguk közt egymással: Gyertek csak, hallgassátok, miféle ige jön az Úrtól! ³¹Azután eljönnek hozzád, mintha népgyűlésre jönnének; odaül eléd az én népem, hallgatják beszédedet, de nem aszerint élnek. Ismételgetik, mint a pajzán dalokat, de az eszük nyereségen jár. ³²Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek. ³³De ha majd beteljesedik – mert beteljesedik! –, akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

Ítélet a hűtlen pásztorok fölött

34¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Prófétálg Izráel pásztorairól! Prófétálg, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyájat kell legeltetniük a pásztoroknak? ³A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyájat nem legeltettétek! ⁴A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk. ⁵Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledele lettek, úgy szétszóródtak. ⁶Ott bolyongott nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána eredjen, nincs aki megkeresse.

⁷Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét: ⁸Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –: Mivel préda lett a nyájam, mindenféle mezei vad eledele lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztor, pásztoraim nem eredtek a nyájam után, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, nem a nyájamat legeltették, ⁹ezért, ti pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét! ¹⁰Így szól az én Uram, az ÚR: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számon kérem tőlük a nyájamat. Gondoskodom róla, hogy ne ők legeltessék a nyájat, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és többé nem esznek belőlük.

A jó pásztor uralkodása

¹¹Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. ¹²Ahogy a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhái között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon. ¹³Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre; Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén fogom legeltetni őket. ¹⁴Jó legelők fogom legeltetni őket, és Izráel magas hegyein fognak majd tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott

heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein. ¹⁵Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁶Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérré és az erőse vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell.

¹⁷De köztetek is igazságot teszek, juhaim – így szól az én Uram, az ÚR –, bárány és bárány között, kosok és bakok között. ¹⁸Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit otthagytok? ¹⁹Azt legeljük az én juhaim, amit a lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a lábatok fölzavart?

²⁰Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Majd én igazságot teszek kövér bárány és sovány bárány között. ²¹Oldalokkal és vállatokkal taszigáljátok, és szarvatokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket. ²²De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot teszek bárány és bárány között!

²³Egyetlen pásztort rendelek föléljük, hogy legeltesse őket: szolgálmat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk. ²⁴Én, az ÚR, Istenük leszek, szolgálmat, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az ÚR, megmondtam!

²⁵Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek: kipusztítom az országból a vadállatokat, biztonságban lakhatnak majd a pusztában, és az erdőkben is alhatnak. ²⁶Áldást adok nekik hegyem körül, esőt adok idejében: áldásos esők lesznek. ²⁷A mező fája megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, biztonságban élnek földjükön. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor darabokra töröm igájukat, és kiszabadítom őket azok kezéből, akiket szolgálnak.

²⁸Nem esnek többé zsákmányul a népeknek, és nem falják fel őket a vadállatok, hanem biztonságban laknak, senki sem háborgatja majd őket. ²⁹Híres ültetvényt sarjasztok nekik, nem hal éhen többé senki az országban, és nem kell túrniük többé a népek gyalázkodását.

³⁰Akkor majd megtudják, hogy én, az ÚR, az ő Istenük, velük vagyok, és hogy ők, Izráel háza, az én népem – így szól az én Uram, az ÚR. ³¹Mert ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok. Emberek vagytok, én pedig Istenetek! – így szól az én Uram, az ÚR.

Ítélet Edóm országa fölött

35¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Fordulj a Széír-hegység irányába, és prófétálj ellene! ³Ezt mondd róla: Így szól az én Uram, az ÚR:

Én most ellened fordulok,
Széír hegyvidéke,
kinyújtom kezem ellened,
sivárrá és kietlenné teszek.
⁴Városaidat romba döntöm,
te pedig pusztaság leszel;
akkor majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR!

⁵Mivel örökösen ellenségeskedtél, és Izráel fiait fegyver martalékává tetted veszedelmük idején, a végső bűnhődés idején, ⁶ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy vérbe borítlak, üldözni fog a vér! Te nem gyűlölted a vért, ezért üldözni fog a vér! ⁷Széír hegyvidékét sivárrá és kietlenné teszem, és kiirtok onnan mindenkit, aki arra jár. ⁸Halálra sebzettekkel borítom be hegyeidet, halmaidra, völgyeidbe és összes folyómedredbe fegyverrel legyilkoltak hullanak. ⁹Örökre pusztasággá teszek, városaid nem népesülnek be soha. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

¹⁰Mivel ezt mondd: Az a két nép és az a két ország az enyém lesz, birtokba veszem – pedig ott volt az ÚR –, ¹¹azért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy ugyanolyan haraggal és indulattal bánok majd veled, ahogyan te bántál velük gyűlöletedben.

Majd megismersz engem, amikor ítéletet tartok fölötted! ¹²Akkor majd megtudod, hogy én, az ÚR, meghallottam, mennyi szitkot szórtál Izráel hegyeire, amikor így beszéltél: Elpusztultak, nekünk adták őket martalékul! ¹³Nagyszájúak voltatok, és sokat szidtatok engem; hallottam én!

¹⁴Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az egész föld örülni fog, ha pusztasággá teszek, ¹⁵ahogy te örültél, amikor Izráel házának birtoka pusztasággá vált. Így bánok veled: pusztaság lesz Széir hegyvidéke egész Edómmal együtt; akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

Új élet ígérete

36¹Te pedig, emberfia, prófétálj Izráel hegyeinek, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az ÚR igéjét! ²Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel az ellenség hahotázva azt mondta rólatok: Birtokunkba kerültek az ősi halmok! – ³ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vetek titeket a rágalmakat terjesztő népek, ⁴azért, Izráel hegyei, halljátok az én Uramnak, az ÚRnak igéjét! Ezt mondja az én Uram, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép fosztogatott és kigúnyolt, ⁵ezért tehát így szól az én Uram, az ÚR: Heves indulattal beszélek a többi nép és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat kárörvendő szívvel és megvető lélekkel, hogy néptelenné tegyék és teljesen kifosszák. ⁶Ezért prófétálj Izráel földjéről, mondd a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az ÚR: Haragos indulattal beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett elviselnetek. ⁷Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Fölemelt kézzel esküszöm, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűnniük, hogy gyalázzák őket!

⁸Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek. ⁹Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket. ¹⁰Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házát; városaitok benépesülnek, a romok újjáépülnek. ¹¹Megszaporítok rajtatok embert és állatot, sokasodni és szaporodni fognak. Benépesítelek titeket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! ¹²Gondoskodni fogok róla, hogy emberek járjanak rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek.

¹³Így szól az én Uram, az ÚR: Bár azt mondják, hogy emberevő föld vagy, mert el szoktad pusztítani a rajtad élő népeket, ¹⁴nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁵Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell túrnöd többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁶Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁷Emberfia! Amikor Izráel háza a saját földjén lakott, tisztátalanná tették azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a havi vérzés. ¹⁸Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal. ¹⁹Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük.

²⁰De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyaláztatot hoztak szent nevemre, mert ezt mondták róluk: Az ÚR népe ezek, mégis el kellett hagyniuk az országát! ²¹Ekkor szánalomra indultam szent nevemért, amelyre gyaláztatot hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt.

²²Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem tiértetek cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyre gyaláztatot hoztatok a népek között, amerre csak jártatok. ²³Majd én megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyaláztatós lett a népek között, mert gyaláztatot hoztatok rá közöttük. Majd megtudják a népek, hogy én vagyok

az ÚR – így szól az én Uram, az ÚR –, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy én szent vagyok!

²⁴Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre. ²⁵Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. ²⁶Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. ²⁷Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. ²⁸Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztok, én pedig Istenetek leszek. ²⁹Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Előhívom a gabonát és megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget. ³⁰Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek. ³¹Akkor majd visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. ³²Nem tiértetek cselekszem – így szól az én Uram, az ÚR –, tudjátok meg ezt! Szégyenkeztek, és piruljatok életek miatt, Izráel háza!

³³Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnötöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok. ³⁴Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára. ³⁵Akkor majd ezt mondják: Ez a pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje; a rommá lett, elpusztult, a falaitól megfosztott városokat pedig megerősítették, és újból laknak bennük! ³⁶Akkor majd megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az ÚR, építettem újjá a romba dőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az ÚR, megmondtam, és meg is teszem!

³⁷Így szól az én Uram, az ÚR: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy megsokasítom az embereket, mint a juhokat. ³⁸Úgy megtelnek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Látomás Izráel újjáéledéséről

37¹Az ÚR megragadott engem; elvitt engem az ÚR lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. ²Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak. ³Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod! ⁴Akkor ezt mondta nekem: Prófétálg e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét! ⁵Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én lelkemet adok belétek, és életre keltek. ⁶Inakot adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelkemet adok belétek, hogy életre keljete. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR!

⁷Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint profétálni kezdtem, hirtelen nagy zörgés támadt, a csontok pedig remegni kezdtek, és egymáshoz illeszkedtek. ⁸Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük. ⁹Akkor ezt mondta nekem: Prófétálg a léleknek, profétálg, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekben a megöltekbe, hogy életre keljenek! ¹⁰Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt.

¹¹Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Kiszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. ¹²Azért profétálg, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Íme, felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. ¹³Majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor fölnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem! ¹⁴Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekre. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam – így szól az ÚR.

Izráel és Júda újra egy néppé lesz

¹⁵Így szólt hozzám az ÚR igéje: ¹⁶Te emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdaé és a hozzá tartozó izráelieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, azaz Efraimé, és az egész hozzá tartozó Izráel házáé. ¹⁷Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezekben!

¹⁸Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! – ¹⁹akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinállok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben. ²⁰Amikor szemük láttára ott lesznek a kezekben azok a fadarabok, amelyekre írtál, ²¹így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. ²²Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra. ²³Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobraikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, amelyet elkövettek, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

²⁴Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor majd az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik. ²⁵Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre. ²⁶Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek; örök szövetség lesz az. Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. ²⁷Közöttük lesz hajlékom; én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. ²⁸Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR, aki megszenteltem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre!

Góg népe rátámad Izráelre

38¹Így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Emberfia! Fordulj Gógnak, Magóg országának, Rós, Mesek és Túbal fejedelmének irányába, és prófétáld ellene! ³Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbal fejedelme vagy!

⁴Megfordítalak, horgokat akasztok az álladba, kivezetlek téged meg egész haderődet, a lovakat és a lovasokat, akik mindnyájan fegyverbe öltöztek, ezt a nagy sereget, amely nagy és kis pajzsral meg karddal van felszerelve. ⁵Perzsák, etiópok és pútiak vannak velük, mindegyiknek pajzsa és sisakja van, ⁶továbbá Gómer minden csapatával, Bét-Tógarmá a messze északról, minden csapatával – sok nép van veled! ⁷Készülj, állj készenlétben az egész sereggel együtt, amely köréd sereglett, és légy a vezérük! ⁸Egy idő múlva utasítást kapsz, évek múltán betörsz a fegyveres pusztítás után helyreállított országba, amelynek lakói a többi nép közül gyültek össze Izráel hegyeire, amelyek sokáig pusztán álltak. Kihoztam őket a népek közül, és biztonságban laknak mindnyájan. ⁹De te fölvonulsz, betörsz, mint a fergeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő.

¹⁰Így szól az én Uram, az ÚR: Abban az időben rossz gondolataid támadnak, és gonosz terveket fogsz szőni. ¹¹Ezt gondolod: Fölvonulok a védtelen ország ellen, rátámadok a békében és biztonságban lakókra, akik mindnyájan úgy élnek, hogy sem várfaluk, sem zárral ellátott kapujuk nincsen. ¹²Zsákmányt akarsz ejteni, prédát akarsz szerezni, hatalmaddal az újra benépesült romok ellen akarsz fordulni, a nemzetek közül összegyűjtött nép ellen, amely már jószágot és birtokot szerzett, és a világ közepén lakik. ¹³Sába, Dedán és Tarsís kereskedői és előkelői ezt kérdezik tőled: Azért jöttél, hogy zsákmányt ejts? Azért gyűjtötted össze seregedet, hogy prédát szerezz, hogy elvedd az ezüstöt és az aranyat, elvedd a jószágot és a birtokot, és gazdag zsákmányt ejts?

Isten szembeszáll Góg népével

¹⁴Azért prófétáld, emberfia, és mondd meg Gógnak: Így szól az én Uram, az ÚR: Azon a napon, amikor majd megtudod, hogy népem, Izráel, biztonságban él, ¹⁵eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő. ¹⁶Úgy vonulsz föl népem, Izráel ellen, mint a földet beborító felhő. Az utolsó napokban elhozlak téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, amikor szemük láttára megmutatom rajtad, Góg, hogy szent vagyok.

¹⁷Így szól az én Uram, az ÚR: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában a szolgálaim, Izráel prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhozlak ellenük.

¹⁸De azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izráel földjére – így szól az én Uram, az ÚR –, fellángol majd a haragom. ¹⁹Felindulásomban, izzó haragomban így beszélek: Azon a napon nagy földrengés lesz Izráel földjén. ²⁰Megrettennek tőlem a tenger halai, az ég madarai, a mező vadjai, meg a földön csúszó-mászó mindenféle állat és minden ember a föld színén. Leomlanak a hegyek, lezuhannak a sziklák, és földre dőlnek a várfalak. ²¹Fegyverbe szólítottok ellene hegyeim mindenkit – így szól az én Uram, az ÚR –, ember ember ellen támad fegyverével. ²²Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre. ²³Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Góg népe megsemmisül az ítélet napján

39¹Te pedig, emberfia, prófétáld Gógról, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened támadok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbal fejedelme vagy! ²Irányítlak és vezetgetlek, elhozlak a messze északról, és Izráel hegyeire viszlek. ³Kiütöm az íjat bal kezedből, és kiverem a nyilakat jobb kezedből. ⁴Izráel hegyein fogsz elesni valamennyi csapatoddal és a veled levő népekkel együtt; mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül. ⁵A harcmezőn esel el; én megmondtam! – így szól az én Uram, az ÚR. ⁶Tüzet bocsátok Magógra és azokra, akik biztonságban laknak a szigeteken; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR! ⁷Megismertetem szent nevemet népemmel, Izráellel, és többé nem hagyom, hogy gyalázzák szent nevemet. Akkor majd megtudják a népek, hogy én, az ÚR, Izráel Szentje vagyok! ⁸Eljön ez, és megtörténik – így szól az én Uram, az ÚR –, ez az a nap, amelyről beszéltem.

⁹Akkor Izráel városainak lakói kimennek, meggyújtják és elégetik a fegyvereket, a nagy és kis pajzsokat, az íjakat és a nyilakat, a buzogányokat és a dárdákat, és hét évig tüzelnek velük. ¹⁰Nem kell fát hordaniuk a mezőről, az erdőből sem kell vágniuk, mert a fegyvereket használják tüzelőnek. Kifosztják fosztogatóikat, és prédát szereznek prédálóiktól – így szól az én Uram, az ÚR.

¹¹Azon a napon nevezetes sírhelyet adok Gógnak Izráelben: a Vándorok völgyét a tengertől keletre, és az elzárja a vándorok előtt az utat. Ott temetik el Gógot egész seregével együtt; ezért fogják azt Góg serege völgyének nevezni. ¹²Hét hónapon át fogja őket temetni Izráel háza, hogy megtisztítsa az országot. ¹³Temetni fog az ország egész népe, és dicséretükre válik majd ez azon a napon, amelyen megmutatom dicsőségemet – így szól az én Uram, az ÚR.

¹⁴Férfiakat jelölnek ki arra, hogy állandóan járják az országot, és temessék el azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy megtisztítsák az országot. Ha letelt a hét hónap, kezdjék meg a keresést, ¹⁵járják végig az országot, és ha valaki emberi csontokat lát, állítson fel mellé egy jelet, míg a sírásók el nem temetik a Góg serege völgyében. ¹⁶Van ott egy Hamóná nevű város is. Így tisztítsák meg az országot.

¹⁷Te pedig, emberfia – így szól az én Uram, az ÚR –, mondd ezt a madaraknak, mindenféle szárnyasnak és mindenféle mezei vadnak: Gyűljetek össze, jöjjetek és gyülekezzetek mindenfelől az én véresáldozatom köré! Mert én nagy véresáldozatot készítek nektek Izráel

hegyein: egyetek húst, igyatok vért! ¹⁸Vitézek húsát eszitek, és a föld fejedelmeinek a vérét isszátok: Básánban hízott kosok, bárányok, bakok és bikák ezek mindnyájan. ¹⁹Kövéret esztek a jóllakásig, és vért isztok a megrészegeedésig az én véresáldozatomból, amelyet nektek készítetek! ²⁰Jóllaktok majd asztalomnál lóval és lovassal, vitézzel és mindenféle harcossal! – így szól az én Uram, az ÚR.

Izráel kegyelmet és békességet nyer

²¹Megmutatom dicsőségemet a népek között, és minden nép meglátja, hogy én hajtottam rajtuk végre az ítéletet, és hogy az én kezem nehezedett rájuk. ²²Izráel háza megtudja majd, hogy én, az ÚR, vagyok az ő Istenük attól fogva továbbra is. ²³A pogány népek pedig megtudják, hogy bűne miatt kellett fogságba mennie Izráel házának, mert hűtlenné váltak hozzám, és én elrejtettem arcomat előlük; ellenségeik kezébe adtam őket, és sokan elestek fegyver által. ²⁴Tisztátalanságuk és vétkeik szerint bántam velük, amikor elrejtettem arcomat előlük.

²⁵Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és Izráel egész házán megkönyörülök, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért. ²⁶Akkor elfelejthetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem elkövettek. Biztonságban laknak a földjükön, és senki sem háborgatja őket. ²⁷Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból: így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy én szent vagyok. ²⁸Majd megtudják, hogy én, az ÚR vagyok az ő Istenük, amikor én, aki fogságba vittem őket a népek közé, ismét összegyűjtöm őket a földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit. ²⁹Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kitöltöm majd lelkemet Izráel házára – így szól az én Uram, az ÚR.

Ezékiel látomása az új templomról

40¹Fogságunk huszonötödik évében, az év elején, a hónap tizedikén – tizennégy évvel azután, hogy bevették a várost, ugyanazon a napon – megragadott, és elvitt engem az ÚR. ²Isteni látomásban elvitt engem Izráel országába, letett egy igen magas hegyre, amelynek a déli oldalán egy városhoz hasonló építmény volt. ³Odavitt engem, és egy férfit láttam, amint állt a kapuban. Olyannak látszott, mintha ércből lett volna; kezében lenzsinór és mérónád volt. ⁴Ez a férfi így szólt hozzám: Emberfia! Nyisd ki jól a szemedet és hallgass meg mindent figyelmesen! Jól figyeld meg mindazt, amit mutatok neked, mert azért kellett idejőnnöd, hogy meglásd ezeket a dolgokat. Mindazt, amit látsz, mondd el aztán Izráel házának!

A külső udvar kapuinak leírása

⁵A templomon kívül körös-körül várfal húzódott. A férfi kezében egy hat könyöknyi mérónád volt (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt). Megmérte az építményt: egy mérónád széles és egy mérónád magas volt.

⁶Azután a keletre néző kapuhoz ment, fölment a lépcsőjén, és megmérte a kapu küszöbét: egy mérónád széles volt, és a másik küszöb is egy mérónád széles. ⁷Egy-egy őrszoba egy mérónád hosszú és egy mérónád széles volt; az őrszobák közötti tér öt könyök, a kapu küszöbe pedig, a kapu csarnoka mellett, a templom felől egy mérónád volt. ⁸Megmérte a kapu csarnokát a templom felől: egy mérónád széles volt. ⁹Megmérte a kapu csarnokát: nyolc könyök volt, pillérei pedig két könyök vastagok voltak. A kapu csarnoka a templomra nézett. ¹⁰A keleti kapunak mind a két oldalán három-három őrszoba volt, mind a három azonos méretű, és a pillérek is azonos méretűek voltak mind a két oldalon. ¹¹Azután megmérte a kapunyílás szélességét: tíz könyök volt, a kaputér pedig tizenhárom könyök. ¹²Az őrszobák előtti terület egy könyök volt, és egy könyöknyi terület volt a másik oldalon is. Mindegyik őrszoba hat könyök volt az egyik oldalon, és hat könyök a másik oldalon is. ¹³Azután megmérte a kaput az egyik őrszoba hátsó falától a másiknak a hátsó faláig: huszonöt könyök

széles volt, ahol egyik bejárat a másikkal szemben volt. ¹⁴Így járt el a csarnoknál is: húsz könyök volt az, és a kapu csarnokát udvar vette körül. ¹⁵A bejárat kapu elejétől a kapu csarnokának a végéig a távolság ötven könyök volt. ¹⁶Az őrszobákon kőkeretes ablakok voltak, meg a pilléreiken is belül, a kapu felé körös-körül. Ugyanilyen ablakai voltak a csarnoknak is befelé körös-körül. A pilléreken pálmadisz volt.

¹⁷Azután bevitt engem a külső udvarba. Ott kamrák voltak: az udvarnak körös-körül volt egy kikövezett része, és harminc kamra volt a kikövezett részen. ¹⁸A kövezet a kapuk oldaláig ért, és szélessége megfelelt a kaputér hosszának. Ez volt az alsó kövezet. ¹⁹Azután megmérte a szélességet az alsó kapu homlokzatától a belső udvar kapujának külső homlokzatáig: száz könyök volt. Amilyen volt keleten, olyan volt északon is.

²⁰Megmérte a külső udvar északra néző kapujának a hosszúságát és szélességét is. ²¹Ennek is volt három-három őrszobája mind a két oldalon, továbbá pillérei és előcsarnoka, az első kapu méretei szerint: ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége.

²²Ablakai, pillérei és pálmadíszei is megfeleltek a keletre néző kapu méreteinek. Hét lépcsőfok vezetett föl oda, ezek felől volt az előcsarnok. ²³Az északi kapuval szemben is volt a belső udvarnak egy kapuja, ugyanúgy, mint a keleti kapunál. Egyik kaputól a másikig a távolságot száz könyöknek mérte.

²⁴Azután déli irányba vezetett, ott volt a déli kapu. Megmérte a pilléreit és az előcsarnokát: ezek is ugyanolyan méretűek voltak. ²⁵Ennek is, meg az előcsarnokának is ugyanolyan ablakai voltak körös-körül, mint amazok az ablakok. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. ²⁶Följáratának hét lépcsőfoka volt, ezek felől volt az előcsarnoka. Pálmadíszek is voltak a pillérein mind a két oldalon. ²⁷A belső udvarnak dél felé is volt egy kapuja. Egyik kaputól a másikig a távolságot dél felé is száz könyöknek mérte.

A belső udvar kapui és építményei

²⁸Azután bevitt engem a belső udvarba, a déli kapuhoz, és megmérte a déli kaput: méretei ugyanazok voltak, mint a külsőknek. ²⁹Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának ugyanazok voltak a méretei. Ennek is, meg előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. ³⁰Körös-körül csarnokok voltak: hosszúságuk huszonöt könyök volt, szélességük pedig öt könyök. ³¹A kapu előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

³²Azután elvitt engem a belső udvarban kelet felé, és megmérte a kaput: méretei ugyanazok voltak. ³³Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának is ugyanazok voltak a méretei. Ennek és az előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. ³⁴Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak mind a két oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

³⁵Azután elvitt engem az északi kapuhoz, és megmérte: méretei ugyanazok voltak. ³⁶Ennek is voltak őrszobái, pillérei és előcsarnoka, ablakai is voltak körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. ³⁷Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pálmadíszek voltak a pillérein mind a két oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt.

³⁸Volt egy kamra is, amelynek az ajtaja a kapu csarnokára nézett. Ott mosták meg az égőáldozatot. ³⁹A kapu csarnokának egyik oldalán is, meg a másik oldalán is volt két asztal. Azokon darabolták föl az égőáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot. ⁴⁰A külső oldalon, az északi kapu bejáratához vezető lépcsőnél is volt két asztal, meg a kapu csarnokának másik oldalán is volt két asztal. ⁴¹Egyik oldalon is, meg a másik oldalon is négy asztal volt a kapu mellett, összesen nyolc asztal: ezeken darabolták föl az áldozatokat. ⁴²Az égőáldozat számára négy asztal volt faragott kőből: másfél könyök hosszú, másfél könyök széles és egy könyök magas. Ezekre tették azokat az eszközöket, amelyekkel az égőáldozatot és a véresáldozatot földarabolják. ⁴³A peremük egy tenyérnyi volt, befelé hajlóan odaerősítve körös-körül. Az asztalokra tették az áldozati húst.

⁴⁴A belső kapu mellett volt két kamra a belső udvarban, az egyik az északi kapu oldalán dél felé nézett, a másik a déli kapu oldalán észak felé nézett. ⁴⁵Akkor így szólt hozzám az a férfi: Ez a kamra, amely dél felé néz, azoké a papoké, akik a templomban végzik tennivalójukat. ⁴⁶Az a kamra pedig, amely északra néz, azoké a papoké, akik az oltárnál végzik tennivalójukat: ezek Cádók leszármazottai. A léviták közül ezek járulhatnak az Úrhoz a szent szolgálat végzésére.

⁴⁷Azután megmérte az udvart: hosszúsága száz könyök, szélessége is száz könyök, tehát négyzet alakú volt. A templom előtt volt az oltár.

A templomépület leírása

⁴⁸Azután bevitt engem a templom csarnokába, és megmérte a csarnok pilléreit: öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. A kapu szélessége pedig három könyök volt az egyik oldalon, és három könyök a másik oldalon. ⁴⁹A csarnok hosszúsága húsz könyök volt, szélessége tizenegy könyök, és tíz lépcsőfok vezetett föl oda. A pilléreknél oszlopok voltak, egy az egyik oldalon, egy a másik oldalon.

41 ¹Azután bevitt a templomba, és megmérte a pilléreket. Hat könyök széles volt az egyik oldalon, és hat könyök széles a másik oldalon: ilyen szélesek voltak a pillérek. ²A bejárat szélessége tíz könyök volt, a bejárat oldalfala pedig öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. Megmérte a templom hosszúságát is: negyven könyök volt, a szélessége pedig húsz könyök. ³Azután bement a legbelső részbe, és megmérte a bejárat pilléreit: két könyök vastagok voltak. A bejárat hat könyök széles volt, a bejárat oldalfalai pedig hét könyök hosszúak voltak. ⁴Megmérte a hosszúságát: húsz könyök volt, a szélessége pedig a templom felől húsz könyök. Akkor ezt mondta nekem: Ez a szentek szentje.

A templom körül levő építmények

⁵Ezután megmérte a templom falát: hat könyök volt, a templomot körülvevő oldalépítmény szélessége pedig mindenütt négy könyök volt. ⁶Harminc oldalfülke volt, egyik fülke a másik mellett, három sorban egymás fölött. A templom fala lépcsőzetesen volt építve az oldalfülkék számára körös-körül, hogy erősen álljanak, és a templom falába ne kelljen belekötni őket. ⁷Az oldalfülkék emeletről emeletre szélesedtek, mert a templom fala lépcsőzetesen épült emeletről emeletre körös-körül: ezért lettek az oldalfülkék emeletről emeletre egyre szélesebbek. Az alsó sorról a középsőn át lehetett fölmenni a felsőre. ⁸Láttam, hogy a templom mellett körös-körül kiemelkedő kövezet van, az oldalfülkék alapjától oldalra egy teljes mérőnádnnyira, vagyis hat könyöknyire. ⁹Az oldalépítmény külső falának szélessége öt könyök volt. Volt egy szabad térség is a templom oldalfülkéi ¹⁰és a kamarák között: ez húsz könyök széles volt mindenütt a templom körül. ¹¹Az oldalépítmény bejáratai a szabad térségre nyíltak, az egyik bejárat észak felé, a másik bejárat dél felé. A szabad térségen körös-körül volt egy öt könyök széles fal. ¹²Az elkülönített helyen, a nyugat felőli melléképület hetven könyök széles volt; a melléképület fala öt könyök széles volt körös-körül, a hosszúsága pedig kilencven könyök volt.

¹³Azután megmérte a templomot: száz könyök hosszú volt. Az elkülönített hely, a melléképület és annak falai száz könyök hosszúak voltak. ¹⁴A templom eleje és az elkülönített hely keleti része száz könyök széles volt. ¹⁵Megmérte a melléképület hosszúságát a mögötte levő elkülönített hely felől: a két oldalán levő falakkal együtt száz könyök volt.

A templom belső díszítése

¹⁵A templom belseje és az udvari csarnok, ¹⁶meg a küszöbök, az ablakkeretek és az ablakmélyedések is a bejáratnál szemben három oldalon faburkolattal voltak ellátva körös-körül, a földtől az ablakokig, az ablakok pedig zárhatók voltak. ¹⁷A bejáratnál a templom

legbelsejéig, meg onnan kifelé az egész falat körös-körül befelé és kifelé, egyforma méretű¹⁸ kerúbok és pálmák díszítették, úgyhogy minden pálma egy-egy kerúb közé került. Mindegyik kerúbnak két arca volt: ¹⁹emberarc nézett az egyik oldalon levő pálmára, oroslánarc a másik oldalon levő pálmára. Ilyen díszítés volt az egész templomban körös-körül. ²⁰A földtől a bejárat felső részének a magasságáig kerúbok és pálmák díszítették a templom falát. ²¹A templom ajtófélfái négyszögletesek voltak. A szentély előtt pedig olyasmi látszott, ²²mint egy faoltár. Három könyök volt a magassága, két könyök a hosszúsága. Fából voltak a sarkai, az alapja meg az oldalai. Akkor így szólt hozzám: Ez az ÚR színe előtt álló asztal. ²³Kétszárnyú ajtaja volt a templomnak és a szentélynek. ²⁴Ezeknek az ajtóknak két szárnyuk volt, két lengő ajtószárny: kettő volt az egyik ajtón, és két szárnya volt a másik ajtónak is. ²⁵A templom ajtószárnyait ugyanolyan kerúbok és pálmák díszítették, mint a falakat. A csarnok előtt kívül fakorlát volt. ²⁶Kőkeretes ablakok és pálmadíszek voltak mind az egyik, mind a másik oldalon, a csarnok oldalainál. A templom oldalfülkéinél is korlátok voltak.

A papok használatára rendelt kamrák

42¹Azután kivitt engem a külső udvarba északi irányban, és odavitt azoknak a kamráknak az épületéhez, amelyek az elkülönített hellyel szemben és a melléképülettel szemben északra voltak. ²Hossza száz könyök volt, szélessége pedig ötven könyök; a bejárat északra nézett. ³A belső udvar húsz könyöknyi térségével és a külső udvar kövezett részével párhuzamosan teraszok voltak egymással szemben, három szinten. ⁴Belül a kamrák előtt tíz könyök széles, száz könyök hosszú járda volt; bejárataik északra néztek. ⁵Az építmény felső kamrái rövidebbek voltak az alsó és a középső kamráknál, mert a teraszok helyet vettek el belőlük. ⁶Mivel három szinten voltak, és nem voltak olyan oszlopaik, mint az udvari oszlopok, azért kellett az alsókhöz, majd a középsőkhöz képest, a földszinttől fölfelé egyre kisebbre készíteni. ⁷Volt kívül egy fal, amely a kamrákkal párhuzamosan a külső udvar irányában húzódott a kamrák mentén, ennek a hossza ötven könyök volt. ⁸A kamrák teljes hosszúsága a külső udvar felől ötven könyök volt, a templom felől pedig száz könyök. ⁹Ezek alatt a kamrák alatt kelet felől volt egy bejárat azok számára, akik a külső udvar felől érkeztek.

¹⁰Az udvar falának szélességében dél felől is voltak kamrák, az elkülönített hellyel és a melléképülettel szemben, ¹¹és előttük futott egy út. Ugyanolyanok voltak, mint az északi kamrák, ugyanolyan hosszúak és szélesek voltak, azoknak megfelelők voltak a kijárataik és a bejárataik is: ¹²olyanok voltak, mint a dél felőli kamrák bejáratai. Az út elejénél egy bejárat volt: ez az út a megfelelő fal előtt volt, amelyen kelet felől lehetett bemenni.

¹³Azután ezt mondta nekem: Az északi és a déli kamrák, amelyek az elkülönített hely előtt vannak, szent kamrák. Ott ehetik meg a papok, akik az Úrhoz járulnak, az igen szent áldozatokat. Ott helyezik el az igen szent áldozatokat: az ételáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot, mert szent az a hely. ¹⁴Ha a papok bemennek oda, nem jöhetnek ki addig a szent területről a külső udvarra, míg ott bent le nem teszik ruháikat, amelyekben a szent szolgálatot végzik, mert szentek azok. Más ruhába kell öltözködniük, úgy mehetnek a nép számára kijelölt helyre.

A templomtér kerülete

¹⁵Miután lemérte a belső építményeket, kivitt engem a kelet felé néző kapuhoz, és mérni kezdett körös-körül. ¹⁶Megmérte a keleti oldalt mérónáddal: ötszáz könyök volt mérónáddal mérve. Majd megfordult, ¹⁷és megmérte az északi oldalt: ötszáz könyök volt mérónáddal mérve. Majd megfordult, ¹⁸és a déli oldalt is megmérte: az is ötszáz könyök volt, mérónáddal mérve. ¹⁹Azután a nyugati oldal felé fordulva megmérte azt: ötszáz könyök volt mérónáddal mérve. ²⁰Mind a négy égtáj felől megmérte. Kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága

is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. Ez választotta el a szent területet a közönségestől.

Isten dicsősége az új templomban

43¹Azután odavezetett engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely keletre néz. ²És ímé, Izráel Istenének a dicsősége közeledett kelet felől; zúgása olyan volt, mint nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől. ³A látvány, amelyet láttam, olyan volt, mint az, amelyet akkor láttam, amikor a város pusztulása bekövetkezett. Ugyanolyan volt, mint az a látvány, amelyet a Kebár-folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam. ⁴Az ÚR dicsősége pedig bement a templomba, a keletre néző kapun át. ⁵Ekkor fölemelt engem a lélek, bevitt a belső udvarba, és láttam, amint az ÚR dicsősége betölti a templomot. ⁶Hallottam, hogy a templomból szól hozzám valaki – pedig az a férfi mellettem állt –, ⁷és ezt mondja nekem: Emberfia! Ez az én trónusomnak és lábaimnak a helye, ahol Izráel fiai között fogok lakni örökre. Nem szennyezi be többé szent nevemet Izráel háza, sem ők, sem királyaik paráznasággal, a királyok holttestével és áldozóhalmokkal, ⁸meg azzal, hogy küszöbüket az én küszöböm mellé, ajtófélfáikat pedig az én ajtófélfáim mellé helyezték, úgyhogy csak egy fal volt köztem és köztük. Beszennyezték szent nevemet utálatos tetteikkel, azért elbántam velük haragomban. ⁹Most azonban felhagynak a paráznasággal, és elviszik előlem a királyok holttestét, én pedig köztük fogok lakni örökre.

¹⁰Te, emberfia, mondd el Izráel házának, hogy milyen ez a templom. Ők pedig szégyenkezzenek bűneik miatt, és azután mértékül vehetik ezt a mintát. ¹¹Ha majd szégyenkezni fognak mindazok miatt, amiket elkövettek, akkor ismertesd velük a templom tervét és elrendezését, kijáratait és bejáratait, egész tervét és előírásait, egész tervét és a rá vonatkozó törvényeket; rajzold le a szemük láttára, hogy jegyezzék meg tervének és előírásainak minden részletét, és valósítsák meg! ¹²Ez a templom törvénye. A hegy tetején körülhatárolt egész terület igen szent. Ímé, ez a templom törvénye.

Az új oltár

¹³Ezek az oltár méretei könyökben megadva (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt): körülötte volt egy egy könyök mély és egy könyök széles árok, amelynek a szélén egy arasznyi szegély volt. Ilyen magas volt az oltár: ¹⁴az árok fenekétől az alsó tömb két könyök magas volt, a szélessége pedig egy könyök; a kisebb tömbtől a nagyobb tömbig négy könyök, és a szélessége egy könyök. ¹⁵Maga a tüztér négy könyök magas volt, és a tüztérből négy szarv emelkedett ki. ¹⁶A tüztér hosszúsága tizenkét könyök volt, a szélessége is tizenkét könyök: a négy oldala tehát egy négyzetet alkotott. ¹⁷A felső tömb hosszúsága tizennégy könyök volt, a szélessége is tizennégy könyök, egyformán mind a négy oldalán. Egy félkönyöknyi szegély vette körül, az árok pedig egy könyök volt körös-körül. Az oltár lépcsője kelet felől volt.

¹⁸Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Így szól az én Uram, az ÚR: Ezek az oltárra vonatkozó rendelkezések, arra az időre, amikor majd elkészül, hogy égőáldozatot mutassanak be rajta, és vért hintsenek rá. ¹⁹A Cádók leszármazottai közül való lévita papoknak, akik elem járulhatnak a szent szolgálat végzésére – így szól az én Uram, az ÚR –, adj egy bikaborjút vétekáldozatul! ²⁰Végy a véréből, és kend meg az oltár négy szarvát, a felső tömb négy sarkát, meg a szegélyt körös-körül. Így mutass be vétekáldozatot, és végezz engesztelést érte!

²¹Azután vedd a vétekáldozatra szánt bikát, és égesd el azt a templomhoz tartozó kijelölt helyen, a szentélyen kívül! ²²Másnap pedig vigyél egy hibátlan kecskebakot vétekáldozatul! Ugyanúgy mutassák be vétekáldozatul az oltárért, ahogyan a bikát bemutatták. ²³Miután megvolt a vétekáldozat, mutass be áldozatul egy hibátlan bikaborjút és egy hibátlan kost a nyájból! ²⁴Vidd oda azokat az ÚR színe elé, a papok pedig szórjanak rájuk sót, és mutassák be azokat égőáldozatul az Úrnak. ²⁵Hét napon át mindennap készíts el egy kecskebakot

vétékáldozatul, továbbá egy bikaborjút és egy kost a nyájából; hibátlanokat készítsenek! ²⁶Hét napon át végezzenek engesztelést az oltárért, így tisztítsák meg, és így avassák föl! ²⁷Ezeknek a napoknak az elteltével, a nyolcadik naptól kezdve készítsék oda a papok az oltárra égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, én pedig kegyelmes leszek hozzátok – így szól az én Uram, az ÚR.

A keleti kaput zárva kell tartani

44¹Azután visszavitt engem a szentély keletre néző külső kapujához, de az zárva volt. ²Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ez a kapu zárva marad. Nem nyithatják ki és nem mehet be rajta senki, mert az ÚR, Izráel Istene ment be rajta; ezért marad zárva. ³Csak a fejedelem tartózkodhat ott, és étkezhet az ÚR színe előtt, mivel fejedelem ő. A kapu csarnoka felől menjen be, és arra is jöjjön ki.

A lévíták szolgálati beosztása

⁴Azután bevitt engem az északi kapun a templom elé, és láttam, hogy az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát. Ekkor arca borultam. ⁵Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Jó figyeld meg: nyisd ki jól a szemedet és hallgasd meg mindazt figyelmesen, amit elmondok neked az ÚR házára vonatkozó rendelkezésekről és törvényekről! Jól figyelj arra, hogy kik mehetnek be a templomba, és kiket kell eltávolítani a szentélyből! ⁶Mondd meg Izráelnek, ennek az engedetlen népnek: Így szól az én Uram, az ÚR: Elég volt már mindenféle utálatos dolgokból, Izráel háza! ⁷Hiszen idegeneket, körülmetéletlen szívű és testű embereket engedtetek bejönni; jelenlétük szentélyemben meggyalázta házamat, amikor kenyeret, kövérjét és vért hoztatok nekem áldozatul. Ezzel megszegtétek szövetségemet, tetézve utálatos dolgaitokat. ⁸Nem ti végeztétek a tennivalókat a szent dolgok körül, hanem rájuk bíztátok, hogy azok végezzék a tennivalókat helyettetek az én szentélyemben.

⁹Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Az idegenek, az Izráel fiai között élő körülmetéletlen szívű és testű idegenek, nem mehetnek be a szentélyembe. ¹⁰Azok a lévíták pedig, akik eltávolodtak tőlem, amikor tévelygett Izráel – tévelygett, mert a bálványokat követte –, bűnhődjenek bűnükért, ¹¹és ilyen szolgálatot teljesítsenek a szentélyemben: örködjenek a templom kapuinál, és szolgáljanak a templomnál! Ők vágják le a nép égőáldozatát és véresáldozatát, és álljanak szolgálatukra! ¹²Mivel bálványaik előtt szolgálták őket, és ezzel bűnbe vitték Izráel házát, azért felemelt kézzel tettem esküt arra – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy bűnhődni fognak bűnükért. ¹³Nem járulhatnak elém, hogy mint papok szolgáljanak nekem, és nem nyúlhatnak a nekem szentelt dolgokhoz, sem az igen szent áldozatokhoz. Szégyenkezve kell viselniük utálatos tetteik következményét. ¹⁴Arra rendelem őket, hogy a templom körül végezzék a tennivalókat, mindenféle szolgálatot és mindazt, amit el kell ott végezni.

A papi szolgálat kiváltsága

¹⁵De a Cádók leszármazottai közül való lévita papok, akik szentélyemben végezték tennivalójukat, amikor Izráel fiai tévelyegtek, ők elém járulhatnak, hogy szolgáljanak engem. Ők állhatnak színem elé, hogy kövérjét és vért mutassanak be nekem áldozatul – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁶Ők mehetnek be a szentélyembe, és ők járulhatnak asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; ők végezhetik előttem a tennivalókat! ¹⁷Ha bemennek a belső udvar kapuihoz, vászonruhába öltözzenek. Ne viseljenek gyapjúruhát, amikor szolgálatukat végzik a belső udvar kapuinál és a templomban. ¹⁸Vászonsüveget viseljenek a fejükön, és vászonnadrágot a derekukon. Ne öltözzenek úgy föl, hogy megizzadjanak! ¹⁹Ha pedig kijönnek a külső udvarba a kint levő néphez, vessék le azt a ruhájukat, amelyben a szolgálatot végezték, és tegyék le azt a szent kamrákban. Öltözzenek másik ruhába, hogy a szent ruhájukkal meg ne érintsék a népet! ²⁰Fejüket ne borotválják kopaszra, de hosszú hajtat se

növesszenek, hanem egyenletesen nyírassák a hajukat. ²¹A papok nem ihatnak bort, amikor a belső udvarba mennek. ²²Özvegy vagy elbocsátott asszonyt nem vehetnek feleségül, csak Izráelből származó hajadont; papnak az özvegyét azonban elvehetik. ²³Oktassák a népemet, hogy különbséget tudjon tenni a szent és a közönséges között, és tanítsák meg őt a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére. ²⁴Peres ügyekben ők álljanak elő ítélni: az én törvényeim alapján ítéljezenek! Ünnepeimre vonatkozó minden törvényemet és rendelkezésemet tartsák meg, és szombatjaimat szenteljék meg!

²⁵Halotthoz nem mehet, nehogy tisztátalanná váljék. Csak apjáért, anyjáért, fiáért, leányáért, testvééréért vagy nővééréért – ha az még nem volt férjnél – vállalhatja a tisztátalanságot. ²⁶Megtisztulása után számoljanak hét napot. ²⁷És amikor újra bemegy a szent helyre, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutasson be vétekáldozatot – így szól az én Uram, az ÚR.

²⁸Lesz nekik örökségük: én leszek az örökségük! Ezért ne adjatok nekik birtokot Izráelben: én leszek az ő birtokuk! ²⁹Az ételáldozatból, a vétekáldozatból és a jóvátételi áldozatból fognak élni, és övék lesz mindaz, amit Izráelben esküvel szentelnek az Úrnak. ³⁰Minden első termésnek és minden felajánlásnak a legjava, bármiből ajánljátok fel, a papoké lesz. A tésztákból készült első lepényt is adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házatokon!

³¹Semmiféle döglött vagy széttépett állatot, legyen az madár vagy egyéb állat, nem ehetnek a papok.

A szent terület kijelölése

45¹Ha majd sorsvetéssel felosztjátok az országot, és mindenki megkapja a maga örökségét, ajánljátok fel az országból szent felajánlásként az Úrnak egy huszonötezer könyök hosszú és húszezer könyök széles területet! Az így körülhatárolt terület szent lesz. ²Ebből a szent helyé lesz egy ötszázszor ötszáz könyöknyi négyzet, körülötte pedig ötven könyök szélességű legelő lesz. ³Ebből a lemért területből mérj ki egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles területet: ezen lesz a szentély, amely igen szent. ⁴Az ország szent területe ez: a papoké, a szentély szolgálóié lesz, akik a szent szolgálat végzésére járulnak az Úrhoz. Itt lesz hely a házaik számára, és itt lesz a szentély szent területe. ⁵Egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles terület pedig a lévítáké, a templom szolgálóié lesz; ez lesz a birtokuk és a lakóhelyük. ⁶Adjatok a városnak birtokul egy ötezer könyök széles és huszonötezer könyök hosszú területet a felajánlott szent terület mentén! Izráel egész házáé lesz ez. ⁷A fejedelemé lesz a föld a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán a felajánlott szent terület mellett, meg a város birtoka mellett a nyugati szélétől nyugat felé, a keleti szélétől kelet felé. Hosszúsága olyan lesz, mint az egyes törzsek birtokrészei, a nyugati határtól a keleti határig. ⁸Ez a föld lesz a fejedelmek birtoka Izráelben, és többé ne nyomorgassák népemet. A többi földet pedig adják át Izráel háza törzseinek.

⁹Így szól az én Uram, az ÚR: Most már elég volt, Izráel fejedelmei! Hagyjatok fel az erőszakkal és a nép sanyargatásával, törvényesen és igazságosan járjatok el! Ne forgassátok ki többé népemet az örökségéből! – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁰Hiteles mérleget, hiteles vékát és hiteles batot használjatok! ¹¹A véka és a bat azonos úrtartalmú legyen. A bat a hómernak egy tizedrésze legyen, és a véka is a hómernak egy tizedrésze legyen; a hómert kell alapul venni. ¹²A sekel húsz géra legyen. Az ötsekeles öt sekel legyen, a tízsekeles tíz sekel, egy mina pedig ötven sekel legyen nálatok.

Áldozati rendtartás

¹³Felajánlásként adjatok minden hómer búzából egyhatod vékát, és minden hómer árpából egyhatod vékát. ¹⁴Az olajból rendelt rész, batban megadva az olajat, ez: minden kór olajból egytized bat. Tíz bat tesz ki egy hómert, ahogyan tíz bat tesz ki egy kórt is. ¹⁵Izráel nyájaiból

minden kétszáz juh után adjatok egy juhot, ételáldozatnak, égőáldozatnak és békeáldozatnak, hogy engesztelést végezzenek velük – így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁶Az ország egész népe járuljon hozzá ehhez a felajánláshoz, amely Izráel fejedelmét illeti. ¹⁷A fejedelem kötelessége pedig az lesz, hogy égőáldozatokat, ételáldozatot és italáldozatot vigyen az ünnepeken, újholdkor és szombatoként, meg Izráel házának valamennyi ünnepén. Ő készíttesen vétekáldozatot, égőáldozatot és békeáldozatot, hogy engesztelést végezzenek Izráel házáért.

¹⁸Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az első hónap első napján végy egy hibátlan bikaborjút, és mutass be vétekáldozatot a szentélyért! ¹⁹A pap vegyen a vétekáldozat véréből, és kenje meg a templom ajtófélfáját, meg az oltár felső tömbjének négy sarkát és a belső udvar kapujának ajtófélfáját. ²⁰Így kell tenni a hónap hetedik napján a tévedésből vagy tudatlanságból vétkezők miatt, és így végezzetek engesztelést a templomért!

²¹Az első hónap tizennegyedik napján ünnepeljétek meg a páskát! Az ünnep hét napján kovásztalan kenyeret kell enni. ²²A fejedelem készíttesen azon a napon egy bikát vétekáldozatul önmagáért és az ország egész népéért. ²³Az ünnepnek mind a hét napján készíttesen hét hibátlan bikát és hét hibátlan kos égőáldozatul az Úrnak, hét napon át mindennap; vétekáldozatul pedig naponként egy kecskebakot. ²⁴Ételáldozatul készíttesen egy véka lisztet bikánként és egy vékát kosonként, olajból pedig egy hín minden véka liszthez.

²⁵A hetedik hónap tizenötödik napján, az ünnepen ugyanúgy készíttesen vétekáldozatot, égőáldozatot, ételáldozatot és olajat, mint ezen a hét napon.

Az áldozati rendtartás folytatása

46¹Ezt mondja az én Uram, az ÚR: A belső udvar keletre néző kapuja legyen bezárva a hat munkanapon, de szombaton és újhold napján legyen nyitva. ²A fejedelem kívülről, a kapu csarnokán át menjen be, és álljon meg a kapuban az ajtófélfánál; amíg a papok elkészítik égőáldozatát és békeáldozatát, ő imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki; de a kaput ne zárják be estig. ³Az ország népe is ennek a kapunak a bejáratánál imádkozzék szombaton és újholdkor az ÚR színe előtt. ⁴Az az égőáldozat, amelyet a fejedelem szombaton mutat be az Úrnak, hat hibátlan bárány és egy hibátlan kos legyen. ⁵Az ételáldozat legyen a koshoz egy véka finomliszt, a bárányokhoz pedig adjon annyi ételáldozatot, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez. ⁶Újhold napján adjon egy hibátlan bikaborjút, hat bárányt meg egy kost; ezek is hibátlanok legyenek! ⁷A bikához egy véka finomlisztet, a koshoz is egy vékát készítsen ételáldozatul, a bárányokhoz pedig annyit, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez.

⁸Ha bemegy a fejedelem, a kapu csarnokán át menjen be, és ugyanazon az úton távozzék. ⁹De ha az ország népe megy be az ÚR színe elé az ünnepeken, akkor aki az északi kapun át ment be imádkozni, az a déli kapun át távozzon; aki pedig a déli kapun át ment be, az az északi kapun át távozzon. Ne azon a kapun át térjen vissza, amelyen bement, hanem a szemben levőn át távozzon. ¹⁰A fejedelem pedig ugyanakkor menjen be, amikor azok bemennek, és akkor távozzon, amikor azok távoznak.

¹¹A különféle ünnepeken legyen az ételáldozat egy véka liszt egy bikához, egy véka egy koshoz, a bárányokhoz annyi, amennyit akar; az olajból pedig egy hín minden véka finomliszthez.

¹²Ha a fejedelem önkéntes áldozatot készített, akár égőáldozatot, akár békeáldozatot mutat be önkéntes áldozatul az Úrnak, akkor nyitassa ki a keletre néző kaput, és úgy készíttesse el égőáldozatát vagy békeáldozatát, ahogyan a nyugalom napján szokta elkészíttetni. Amikor távozik, zárják be a kaput utána.

¹³Készíttesen naponként egy egyéves hibátlan bárányt égőáldozatul az Úrnak; minden reggel készíttesse el. ¹⁴Ételáldozatul készíttesen hozzá minden reggel egyhatod véka finomlisztet és egyharmad hín olajat, amit a finomlisztbe kell keverni. Az Úrnak szóló

ételáldozat ez, örök érvényű, állandó rendelkezés. ¹⁵Így készítsék el a bárányt, az ételáldozatot és az olajat minden reggel; állandó égőáldozat ez.

A fejedelem birtokának öröklési rendje

¹⁶Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha a fejedelem ajándékot akar adni az örökségből valamelyik fiának, akkor az a fiáé lehet, hiszen az örökségen belül marad a birtokuk. ¹⁷De ha az egyik szolgájának ad ajándékot az örökségből, akkor az csak a felszabadulás meghirdetésének évéig lehet azé, azután visszaszáll a fejedelemre, mert az ő öröksége az, és a fiaié kell hogy legyen. ¹⁸A nép örökségből azonban nem vehet el a fejedelem, hogy ki ne szorítsa őket a birtokukból. A maga birtokából adjon örökséget a fiainak, nehogy elszéledjen népem a maga birtokáról.

Az áldozati konyhák

¹⁹Azután bevitt engem oda, ahol a kapu mellett a papoknak rendelt szent kamrák voltak, amelyek északra néztek. Volt ott a nyugati szélén egy helyiség. ²⁰Ezt mondta nekem: Ezen a helyen főzzék a papok a jóvátételi áldozatot meg a vétekáldozatot, és ott süssék az ételáldozatot, mert nem szabad kivinniük a külső udvarba, hogy a nép meg ne érintse a szent dolgokat.

²¹Azután kivitt a külső udvarba, és odavezetett az udvar négy sarkához: az udvar mindegyik sarkában egy-egy kisebb udvar volt. ²²Az udvar négy sarkában kisebb udvarok voltak: ezek negyven könyök hosszúak és harminc könyök szélesek voltak; mind a négynek ugyanaz volt a mérete. ²³Mind a négyet kerítés vette körül, a kerítések mellé pedig körös-körül tűzhelyek voltak telepítve. ²⁴Azt mondta nekem: Ezek a konyhák, itt főzik a templom szolgálói a népnek jutó részt a véresáldozatból.

A templomból forrás fakad

47¹Azután visszavitt engem a templom bejáratához. Ott víz fakadt a templom küszöbe alól kelet felől, mert a templom keletre néz. A víz a templom déli oldala mellől, az oltártól délre folyt tovább. ²Azután kivitt engem az északi kapun át, és körülvitt kívül a keletre néző külső kapuhoz. A víz ott folydogált a kapu déli oldalánál. ³Azután kelet felé ment mérőzsinórral a kezében, lemért ezer könyököt, és átvezetett a vízen: a víz bokáig ért. ⁴Ismét lemért ezret, és átvezetett a vízen: a víz térdig ért. Újra lemért ezret, és átvezetett: a víz derékig ért. ⁵Amikor újabb ezret mért, már nem tudtam átkelni a patakon, mert annyira mély volt a víz, hogy úszni kellett volna benne: a patakon nem lehetett átgázolni. ⁶Akkor ezt kérdezte tőlem: Láttad-e, emberfia? Majd visszavezetett engem a patak partján. ⁷Ahogy visszafelé mentem, láttam, hogy a patak partján innen is, túl is igen sok fa van. ⁸Ezt mondta nekem: Ez a víz a keleti vidék felé tart, az Arábá-völgyben folyik tovább, és a tengerbe ömlik, a sóssá vált tengerbe, és meggyógyul tőle a víz. ⁹Élni fog benne mindenféle élőlény, csak úgy nyüzsögnek majd, és ahová csak eljut a patak, igen sok hal lesz. Eljut oda ez a víz, és meggyógyul. Élni fog benne minden, ahová csak eljut a patak. ¹⁰Halászok állnak majd ott, és Én-Gedítől Én-Eglajimig hálók szárítóhelye lesz. Olyan sok hal lesz benne és annyiféle, mint a Nagy-tengerben. ¹¹De a posványai és a mocsarai nem gyógyulnak meg, hogy sót adhassanak. ¹²A patak partján innen is, túl is mindenféle gyümölcsfa nő majd. Levelük nem hervad el, gyümölcsük nem fogy el: havonként új terem, mert a szentélyből folyik oda a víz. Gyümölcsük eledelül szolgál, levelük pedig orvosságul.

Az új ország határai

¹³Így szól az én Uram, az ÚR: Ez lesz a határ, ezen belül osszátok fel az országot Izráel tizenkét törzse között; de Józsefnek két rész jusson! ¹⁴Ugyanakkora örökséget osszátok az

egyiknek, mint a másinak! Fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom, most pedig rátok száll ez az ország örökségül.

¹⁵Ez lesz az ország határa: az északi határvonal a Nagy-tengertől Hetlónon át a Cedádba vezető útig, ¹⁶Hamát, Bérótá és Szibrajim, amely a Damaszkusz és Hamát közti határon van, Hácér-Hattikón, amely Haurán határán van. ¹⁷Ez lesz tehát a határ a tengertől Hacar-Énánig: Damaszkusz és Hamát területe ettől északra esik. Ez az északi oldal. ¹⁸A keleti oldal Haurán és Damaszkusz közé esik. Azután a Jordán a határ Gileád és Izráel földje között, egészen a keleti tenger mellett levő Támárig. Ez a keleti oldal. ¹⁹A dél felé eső oldal Támártól a Kádés melletti Meríbá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. Ez a dél felé eső oldal. ²⁰A nyugati oldal a Nagy-tenger a déli határtól a Hamátba vezető útig. Ez a nyugati oldal.

²¹Ezt a földet fogjátok felosztani Izráel törzsei között. ²²És amikor elosztjátok magatok között az örökséget, a köztetek élő jövevényeknek is adjatok, akiknek fiai már nálatok születtek. Olyanoknak tekintétek őket, mint Izráel fiait, veletek együtt ők is osztozzanak Izráel törzseinek örökségében. ²³Abban a törzsben adjatok nekik örökséget, amelyben jövevényként élnek! – így szól az én Uram, az ÚR.

Az új ország felosztása

48¹Így következnek a törzsek név szerint: az északi határszéltől kiindulva, amely a Hetlónba vezető út mentén halad Hamát felé Hacar-Énánig úgy, hogy Damaszkusz területe észak felé esik, Hamát mellett; a keleti oldaltól a nyugati oldalig Dáné lesz egy rész. ²Dán területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Áséré lesz egy rész. ³Ásér területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Naftálié lesz egy rész. ⁴Naftáli területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Manasséé lesz egy rész. ⁵Manassé területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Efraimé lesz egy rész. ⁶Efraim területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Rúbené lesz egy rész. ⁷Rúben területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Júdáé lesz egy rész.

⁸Júda területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig lesz a felajánlott terület: szélessége huszonötezer könyök, hosszúsága pedig annyi, mint egy-egy birtokrészé a keleti oldaltól a nyugati oldalig. Ennek a közepén lesz a szentély. ⁹Az a felajánlott terület, amelyet az Úrnak felajánlotok, huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles lesz. ¹⁰A felajánlott szent terület így oszlik meg: a papoké északon huszonötezer könyök hosszú, nyugaton tízezer könyök széles, keleten tízezer könyök széles, délen huszonötezer könyök hosszú. Ennek a közepén lesz az ÚR szentélye. ¹¹Ez a Cádók leszármazottai közül fölszentelt papoké lesz, akik előttem végezték tennivalójukat, és nem tévelyegtek, mint a lévíták, amikor tévelygett Izráel. ¹²Övék lesz ez, mint az országból felajánlott igen szent terület, a lévíták területe mellett. ¹³A lévítáké lesz a papok területe mentén egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles rész. Az egésznek a hosszúsága tehát huszonötezer könyök, szélessége pedig húszezer könyök. ¹⁴Nem szabad ebből semmit sem eladniuk, sem elcserélniük, és nem szállhat át másra, mert ez az ország legjava, az ÚR szent tulajdona.

¹⁵Az az ötezer könyöknyi terület, amely a huszonötezer könyök szélességből még fennmaradt, a város közönséges területe lesz, lakóhelyül és legelőül. Ennek a közepén lesz a város. ¹⁶Ezek a méretei: az északi oldala négyezer-ötszáz, a déli oldala négyezer-ötszáz, a keleti oldala négyezer-ötszáz és a nyugati oldala is négyezer-ötszáz könyök. ¹⁷A város legelője észak felé kétszázötven, dél felé kétszázötven, kelet felé kétszázötven és nyugat felé is kétszázötven könyök lesz. ¹⁸Ami megmarad a felajánlott szent terület hosszúságából – keletre tízezer könyök, nyugatra tízezer könyök –, az ott lesz a felajánlott szent terület mellett, termése pedig legyen a városban dolgozó emberek kenyere. ¹⁹Ami pedig a városban dolgozó embereket illeti, Izráel minden törzséből fognak ott dolgozni. ²⁰A felajánlott terület összesen huszonötzser huszonötezer könyök. Ez a négyzet, amelyhez hozzátartozik a város birtoka is, legyen a felajánlott szent terület! ²¹A fennmaradó rész a fejedelemé: a felajánlott szent

területnek és a város birtokának mindkét oldalán, a huszonötezer könyöknyi területtől a keleti határig, és nyugat felé a huszonötezer könyöknyi területtől a nyugati határig, a törzseknek kiosztott birtokrészek közé eső terület lesz a fejedelemé. Ennek a közepén lesz a felajánlott szent terület és a szent templom. ²²A léviták birtoka és a város birtoka a fejedelem birtokai közé, a fejedelem birtoka pedig Júda területe és Benjámin területe közé esik.

²³A többi törzs területe így következik: a keleti oldaltól a nyugati oldalig Benjáminé lesz egy rész. ²⁴Benjámin területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeoné lesz egy rész. ²⁵Simeon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Issakaré lesz egy rész. ²⁶Issakár területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Zebuloné lesz egy rész. ²⁷Zebulon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Gádé lesz egy rész. ²⁸Gád területe mellett a dél felé eső oldalon a határ Támártól a Kádés melletti Meribá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett.

²⁹Ezt a földet kell örökségként sorsvetéssel felosztani, és így részesednek belőle Izráel törzsei! – így szól az én Uram, az ÚR.

Az új Jeruzsálem

³⁰Ezek lesznek a város kijáratai, a négyezer-ötszáz könyök hosszú északi oldalon kezdve. ³¹A város kapui Izráel törzseiről kapják a nevüket. Három kapu van északon: Rúbené egy kapu, Júdái egy kapu és Lévié egy kapu. ³²Négyezer-ötszáz könyök hosszú a keleti oldal, és három kapu van rajta: Józsefé egy kapu, Benjáminé egy kapu és Dáné egy kapu. ³³Négyezer-ötszáz könyök hosszú a déli oldal, és három kapu van rajta: Simeoné egy kapu, Issakaré egy kapu és Zebuloné egy kapu. ³⁴Négyezer-ötszáz könyök hosszú a nyugati oldal, és három kapu van rajta: Gádé egy kapu, Áséré egy kapu és Naftálié egy kapu. ³⁵A város kerülete tizennyolcezer könyök. A város neve pedig ez lesz: Ott van az ÚR!